

Euroopan unionin virallinen lehti

ISSN 1725-261X

L 180

46. vuosikerta

18. heinäkuuta 2003

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1267/2003, annettu 16 päivänä kesäkuuta 2003, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2223/96 muuttamisesta kansantalouden tilinpidon pääaggregaattien lähettämisen määräaikojen, kansantalouden tilinpidon pääaggregaattien lähettämistä koskevien poikkeusten ja työtunteina ilmaistujen työllisyystietojen lähettämisen osalta ⁽¹⁾ 1
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 1268/2003, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2003, tiettyjen Tšekin tasavallasta, Venäjältä, Thaimaasta ja Turkista peräisin olevien rauta- tai teräsköysien ja -kaapeleiden tuontia koskevan lopullisen polkumyynnitullin käyttöönnotosta ja väliaikaisen polkumyynnitullin kantamisesta lopullisesti annetun asetuksen (EY) N:o 1601/2001 muuttamisesta 23
- Komission asetus (EY) N:o 1269/2003, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2003, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 25
- Komission asetus (EY) N:o 1270/2003, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2003, melassin edustavien hintojen ja sen tuonnissa sovellettavien lisätullien vahvistamisesta sokerialalla 27
- Komission asetus (EY) N:o 1271/2003, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2003, sellaiseen vietävien valkoisen sokerin ja raakasokerin vientitukien vahvistamisesta 29
- Komission asetus (EY) N:o 1272/2003, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2003, tiettyihin kolmansiin maihin vietävän valkoisen sokerin vientituen enimmäismäärän vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1331/2002 tarkoitetun pysyvän tarjouskilpailun osana järjestettävää 37. osittaista tarjouskilpailua varten 31
- Komission asetus (EY) N:o 1273/2003, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2003, sianliha-alan vientitukien vahvistamisesta 32
- ★ Komission asetus (EY) N:o 1274/2003, annettu 11 päivänä kesäkuuta 2003, tiettyjen Thaimaasta, Tšekistä, Turkista ja Venäjältä peräisin olevien rauta- tai teräsköysien ja -kaapeleiden tuontia koskevan väliaikaisen polkumyynnitullin käyttöönnotosta annetun asetuksen N:o 230/2001 muuttamisesta ja tiettyjen tšekkiläisten ja turkkilaisten viejien tarjoamien sitoumusten hyväksymisestä 34

Hinta: 18 EUR

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihaalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

Komission asetus (EY) N:o 1275/2003, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2003, Botswana, Keniasta, Madagaskarista, Swazimaasta, Zimbabwesta ja Namibiasta peräisin olevien naudanliha-alan tuotteiden tuontitodistuksista	36
Komission asetus (EY) N:o 1276/2003, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2003, heinäkuussa 2003 jätetyistä, jalostettavaksi tarkoitettua jäädytettyä naudanlihaa koskevista tuontioikeushakemuksista	38
Komission asetus (EY) N:o 1277/2003, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2003, kolmannessa maassa erityistuontikohtelun saavien naudanliha-alan tuotteiden heinäkuussa 2003 esitettyjen vientitodistushakemusten hyväksyttävyydestä	39
★ Komission asetus (EY) N:o 1278/2003, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2003, Espanjan lipun alla purjehtivien alusten turskan kalastuksen lopettamisesta	40
Komission asetus (EY) N:o 1279/2003, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2003, viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta	41
Komission asetus (EY) N:o 1280/2003, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2003, maltaiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta	43
Komission asetus (EY) N:o 1281/2003, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2003, asetuksessa (EY) N:o 936/2003 tarkoitetun ohran vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta	45
Komission asetus (EY) N:o 1282/2003, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2003, asetuksessa (EY) N:o 935/2003 tarkoitetun rukiin vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta	46
Komission asetus (EY) N:o 1283/2003, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2003, tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 934/2003 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	47
Komission asetus (EY) N:o 1284/2003, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2003, asetuksessa (EY) N:o 699/2003 tarkoitetun durran tuontia koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta	48
Komission asetus (EY) N:o 1285/2003, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2003, asetuksen (EY) N:o 1128/1999 mukaisesti jätettyjen enintään 80 kilogramman painoisia vasikoita koskevien tuontioikeushakemusten hyväksyttävyydestä	49
Komission asetus (EY) N:o 1286/2003, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2003, valkosipulin tuontitodistusten myöntämisestä 1 päivän syyskuuta ja 30 päivän marraskuuta 2003 väliseksi vuosineljännekeksi	50

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

2003/515/EY:

★ Komission päätös, tehty 17 päivänä helmikuuta 2003, toimenpiteestä, jonka Alan-komaat on toteuttanut kansainvälisen rahoitustoiminnan tukemiseksi ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2003) 568)	52
---	-----------

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1267/2003,**annettu 16 päivänä kesäkuuta 2003,****neuvoston asetuksen (EY) N:o 2223/96 muuttamisesta kansantalouden tilinpidon pääaggregaattien lähettämisen määräaikojen, kansantalouden tilinpidon pääaggregaattien lähettämistä koskevien poikkeusten ja työtunteina ilmaistujen työllisyystietojen lähettämisen osalta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 285 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽²⁾,noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä yhteisössä 25 päivänä kesäkuuta 1996 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2223/96 ⁽⁴⁾ sisältää yhteisten standardien, määritelmien, luokittelujen ja tilinpitosäännösten muodostaman viitekehyksen, joka on tarkoitettu jäsenvaltioiden tilien laatimiseen yhteisön tilastollisiin tarpeisiin ja jonka avulla jäsenvaltioiden tulokset saadaan keskenään vertailukelpoisiksi.
- (2) Rahapoliittisen komitean kertomuksessa, joka koskee talous- ja rahaliiton (EMU) tilastollisia vaatimuksia ja jonka Ecofin-neuvosto vahvisti 18 päivänä tammikuuta 1999, korostettiin sitä, että EMU:n ja yhtenäismarkkinoiden moitteettoman toimivuuden kannalta talouspolitiikkojen tehokas valvonta ja yhteensovittaminen on erittäin tärkeää ja että tämä edellyttää kattavaa tilastointijärjestelmää, joka tarjoaa päättäjille päätöksentekoa varten tarvittavaa tietoa. Kertomuksessa todettiin erittäin tärkeäksi, että yhteisöllä ja erityisesti euroalueen jäsenvaltioilla on käytettävissään tällaisia tietoja.

(3) Kertomuksessa korostettiin sitä, että maiden välinen työmarkkinoiden vertailu vaatii EMU:ssa enemmän huomiota.

(4) Euroalueen neljännesvuosittaisen tilastojen kokoamiseksi kansantalouden tilinpidon pääaggregaattien lähettämisen määräaika olisi lyhennettävä 70 päivään.

(5) Jäsenvaltioille myönnetty neljännesvuosittaiset ja vuosittaiset poikkeukset, jotka estävät kansantalouksien tilinpitotojen pääaggregaattien keräämisen euroalueen ja yhteisön osalta, olisi kumottava.

(6) Talous- ja rahaliiton tilastovaatimuksia koskevassa toimintasuunnitelmassa, jonka Ecofin-neuvosto vahvisti 29 päivänä syyskuuta 2000, määritetään ensisijaiseksi toimenpiteeksi kansantalouden tilinpidon työllisyyttä koskevien tietojen lähettäminen työtunteina ilmaistuna.

(7) Euroopan yhteisöjen tilasto-ohjelmakomiteaa (SPC) ja raha-, rahoitus- ja maksutasetilastokomiteaa (CMFB) on kuultu neuvoston päätöksen 89/382/ETY, Euratom ⁽⁵⁾ 3 artiklan sekä neuvoston päätöksen 91/115/ETY ⁽⁶⁾ 3 artiklan mukaisesti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 2223/96 liite B seuraavasti:

⁽¹⁾ EYVL C 203 E, 27.8.2002, s. 258.⁽²⁾ EYVL C 253, 22.10.2002, s. 14.⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 24. syyskuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 18. helmikuuta 2003 (EUVL C 125 E, 27.5.2003, s. 1), ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 13. toukokuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).⁽⁴⁾ EYVL L 310, 30.11.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 359/2002 (EYVL L 58, 28.2.2002, s. 1).⁽⁵⁾ EYVL L 181, 28.6.1989, s. 47.⁽⁶⁾ EYVL L 59, 6.3.1991, s. 19.

- 1) Muutetaan otsikkoa "Kansantalouden tilinpidon tietojen lähettämishjelma" seuraava teksti seuraavasti:
 - a) Korvataan otsikon "Yhteenveto taulukoista" teksti liitteen I tekstillä.
 - b) Korvataan taulukon 1 "Pääaggregaatit — neljännesvuosi- ja vuosikysely" teksti liitteen II tekstillä.
- 2) Korvataan otsikkoa "EKT 95 -kyselylomakkeen taulukoiden toimittamiseen liittyvät poikkeukset maittain" seuraava teksti liitteen III tekstillä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 16 päivänä kesäkuuta 2003.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

P. COX

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. PAPANDREOU

LIITE I

Muutokset asetuksen (EY) N:o 2223/96 (EKT 95) liitteen B ”Kansantalouden tilinpidon tietojen lähettämiso-hjelma” taulukkoon ”Yhteenveto taulukoista”**KANSANTALouden TILINPIDON TIETOJEN LÄHETTÄMISOHJELMA***Yhteenveto taulukoista*

Ensimmäinen toimitus	Viive t + kuukausi (päivät, jos ilmoit-tettu)	Vuodet	Taulukon aihe	Taulukon numero
2002	70 päivää	1995-2001	Pääaggregaatit, vuosittaiset	1
2002	70 päivää	1995-2001	Pääaggregaatit, neljännesvuosittaiset	1
1999	8	1995-1998	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	2
2001	3	1997-2000	Julkisyhteisöjen tärkeimmät kokonaissuureet	2'
2000	9	1995-1999	Toimialoitettavat taulukot	3
2000	9	1995-1999	Vienti ja tuonti EU-maihin / kolmansiin maihin	4
2000	9	1995-1999	Kotitalouksien kulutusmenot käyttötarkoituksen mukaan	5
2000	9	1995-1999	Rahoitustilit sektoreittain (virrat)	6
2000	9	1995-1999	Rahoitusvarojen ja -velkojen taseet	7
2000	12	1995-1999	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	8
2000	12	1995-1999	Verotulojen erittelyt saajasektoreittain	9
2000	24	1995-1998	Alueittaiset toimialoitettavat taulukot, NUTS II, A17	10
2001	12	1995-2000	Julkiset menot tehtävittäin	11
2001	24	1995-1999	Alueittaiset toimialoitettavat taulukot, NUTS III, A3	12
2001	24	1995-1999	Kotitalouksien alueittaiset tilit, NUTS II	13
2001	24	1995-1999	Kiinteät varat koko taloudelle sekä tuotteittain, Pi 3	14
2002	36	1995-1999	Tarjontataulukko perushintaan mukaan lukien muunnos ostajanhin-taiseksi, A60 x P60	15
2002	36	1995-1999	Käyttötaulukko ostajan hintaan, A60 x P60	16
2002	36	1995 (*)	Symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain	17
2002	36	1995 (*)	Kotimaisen tuotoksen symmetrinen panos-tuotostaulukko perushin-taan, P60 x P60, 5-vuosittain	18
2002	36	1995 (*)	Tuonnin symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain	19
2003	36	2000	Kiinteiden varojen ristiintaulukointi toimialoittein ja tuotteittain, A31 x Pi3, 5-vuosittain	20
2003	36	2000	Tuotantotilin ristiintaulukointi toimialoittein ja sektoreittain, A60 x 5 sektoria (S11, S12, S13, S14, S15), 5-vuosittain	21
2003	36	2000	Kiinteän pääoman bruttomuodostuksen ristiintaulukointi toimialoit-tain ja tuotteittain, A31 x P60, 5-vuosittain	22
katso taulukko	katso taulukko	katso taulukko	Taaksepäin tehtävät laskelmat	23

t: Tilastojakso (vuosi tai vuosineljännes).

(*) Viisivuosittainen taulukko vuodelle 2000 on toimitettava vuonna 2003.

LIITE II

Muutokset asetuksen (EY) N:o 2223/96 (EKT 95) liitteen B ”Kansantalouden tilinpidon tietojen lähettämisojelma” taulukkoon 1 ”Pääaggregaatit — neljännesvuosi- ja vuosikysely”

Taulukko 1 — Pääaggregaatit — neljännesvuosi- ja vuosikysely

Tunnus	Muuttujat	Jako +	Käyvin hinnoin	Kiintein hinnoin
Arvonlisäys ja bruttokansantuote				
B.1g	1. Bruttoarvonlisäys perushintaan	A6	x	x
D.21-D.31	2. Tuoteverot miinus tuotetukipalkkiot		x	x
P.119	3. Välilliset rahoituspalvelut (FISIM)		x	x
B.1*g	4. Bruttokansantuote markkinahintaan		x	x
Bruttokansantuotteen käyttö				
P.3	5. Kulutusmenot yhteensä		x	x
P.3	6. a) Kotitalouksien kulutusmenot (kotimaan käsite)		x	x
P.3	6. b) Kotitalouksien kulutusmenot (kansallinen käsite)		x	x
P.3	7. Voittoa tavoittelemattomien yhteisöjen kulutusmenot		x	x
P.3	8. Julkiset kulutusmenot		x	x
P.31	a) Yksilölliset kulutusmenot		x	x
P.32	b) Kollektiiviset kulutusmenot		x	x
P.4	9. Kotitalouksien todellinen kulutus		x	x
P.41	a) Todellinen yksilöllinen kulutus		x	x
P.5	10. Pääoman bruttomuodostus		x	x
P.51	a) Kiinteän pääoman bruttomuodostus	Pi 6	x	x
P.52	b) Varastojen muutokset		x	x
P.53	c) Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset		x	x
P.6	11. Tavaroiden (fob) ja palvelujen vienti		x	x
P.7	12. Tavaroiden (fob) ja palvelujen tuonti		x	x
Tulot, säästö ja nettoluotonanto				
B.5	13. Ensitulo ulkomaille / ulkomailta		x	x
B.5*g	14. Bruttokansantulo markkinahintaan		x	(x)
K.1	15. Kiinteän pääoman kuluminen		x	x
B.5*n	16. Nettokansantulo markkinahintaan		x	x
D.5, D.6, D.7	17. Tulonsiirrot ulkomaille / ulkomailta		x	
B.6n	18. Käytettävissä oleva tulo, netto		x	(x)
B.8n	19. Kansantalouden säästö, netto		x	
D.9	20. Pääomansiirrot ulkomaille / ulkomailta		x	
B.9	21. VaihTOTase		x	

Tunnus	Muuttujat	Jako +	Käyvin hinnoin	Kiintein hinnoin
Väestö, työllisyys, palkansaajakorvaukset				
	22. Väestö- ja työllisyystiedot			
	a) Kokonaisväkiluku (1 000)			
	b) Työttömät (1 000)			
	c) Työpaikat kotimaisissa tuotantoyksiköissä (tuhansina työntekijöinä ja tuhansina työtunteina) ja maassa asuvien työllisyys (tuhansina henkilöinä) Yrittäjät Palkansaajat	A6 (**) A6 (**)		
D.1	23. Kotimaisissa tuotantoyksiköissä työskentelevien työntekijöiden palkansaajakorvaukset ja kotimaisten työntekijöiden palkansaajakorvaukset	A6 (**)	x	
D.11	a) Bruttopalkat ja -palkkiot	A6 (**)	x	

+ Tarkoittaa koko kansantaloutta, ellei toisin merkitty.

(**) A6 ainoastaan kotimaisten tuotantoyksiköiden yrittäjien ja työntekijöiden osalta.

(x) Reaalisesti.

LIITE III

Muutokset asetuksen (EY) N:o 2223/96 (EKT 95) liitteen B ”EKT 95 -kyselylomakkeen taulukoiden toimittamiseen liittyvät poikkeukset maittain” maakohtaisiin taulukoihin

EKT 95 -KYSELYLOMAKKEEN TAULUKOIDEN TOIMITTAMISEEN LIITTYVÄT POIKKEUKSET MAITTAIN

1. ITÄVALTA

1.1 Poikkeukset taulukoille

Taulukko n:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Viive: t+9 kuukautta	1999
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: päivitys vain vuosille 1988—1994	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Viive: t+12 kuukautta	1999
3	Toimialoittaiset taulukot	Taaksepäin tehtävät laskelmat: päivitys vain vuosille 1988—1994	2005
5	Kotitalouksien kulutusmenot käyttötarkoituksen mukaan	Taaksepäin tehtävät laskelmat: päivitys vain vuosille 1988—1994	2005
11	Julkiset menot tehtävittäin	Taaksepäin tehtävät laskelmat: vuosia 1990—1994 ei tarvitse laskea uudelleen	2005
12	Alueittaiset toimialoittaiset taulukot, NUTS III, A3	Ensimmäinen toimitus 2002	2002
13	Kotitalouksien alueittaiset tilit, NUTS II	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
15	Tarjontataulukko perushintaan mukaan lukien muunnos ostajanhintaiseksi, A60 x P60	Ensimmäinen toimitus 2003 ja vain joka 2. vuosi	2003
16	Käyttötaulukko ostajan hintaan, A60 x P60	Ensimmäinen toimitus 2003 ja vain joka 2. vuosi	2003
17	Symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain	Ensimmäinen toimitus 2003	2003
18	Kotimaisen tuotoksen symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain	Ensimmäinen toimitus 2003	2003
19	Tuonnin symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain	Ensimmäinen toimitus 2003	2003

1.2 Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko n:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
1	Pääaggregaatit vuosittain, neljännesvuosittain	Työtunteina ilmaistut työllisyystiedot	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
3	Toimialoitteiset taulukot	Kiinteän pääoman kuluminen toimialoittein tai sektoreittain	Ensimmäinen toimitus 2002	2002
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit			
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Korporaatioiden jako omistajasuhteen mukaan	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Kotitalouksien jako ryhmittäin	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
16	Käyttötaulukko ostajan hintaan, A60 x P60	Kiinteän pääoman kuluminen toimialoittein	Ensimmäinen toimitus 2003	2003
18	Kotimaisen tuotoksen symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain			

2. TANSKA

2.1 Poikkeukset taulukoille

Taulukko	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
6	Rahoitustilit sektoreittain (virrat)	Viive: t+13 kuukautta	2005
7	Rahoitusvarojen ja -velkojen taseet	Viive: t+13 kuukautta	2005
20	Kiinteiden varojen ristiintaulukointi toimialoittein ja tuotteittain, A31 x P13, 5-vuosittain	Ensimmäinen toimitus 2005	2005

2.2 Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko n:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
3	Toimialoitteiset taulukot	Palkat ja palkkiot toimialoittein	Ei lasketa	2005
3	Toimialoitteiset taulukot	Kiinteän pääoman kuluminen toimialoittein	Viive: t+36 kuukautta	2005
3	Toimialoitteiset taulukot	Kiinteän pääoman brutto-muodostus toimialoittein	Viive: t+36 kuukautta	2005

Taulukko n:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
3	Toimialoittaiset taulukot	Varastojen muutokset toimialoittain	Viive: t+36 kuukautta	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset toimialoittain	Viive: t+36 kuukautta	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Yrittäjät toimialoittain	Viive: t+36 kuukautta	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Palkansaajat toimialoittain	Viive: t+36 kuukautta	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Tehdyt työtunnit toimialoittain	Viive: t+36 kuukautta	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Palkansaajakorvaukset toimialoittain	Viive: t+36 kuukautta	2005
9	Verotulojen erittelyt saaja-sektoreittain	Yleiset myynti- tai liikevaihtoverot (tuontiverot) Yleiset myynti- tai liikevaihtoverot (hyödykeverot)	Molemmat muuttujat yhdessä	2005
9	Verotulojen erittelyt saaja-sektoreittain	Valmisteverot (tuontiverot) Valmisteverot (hyödykeverot)	Molemmat muuttujat yhdessä	2005
9	Verotulojen erittelyt saaja-sektoreittain	Tiettyjen palvelujen verot (tuontiverot) Tiettyjen palvelujen verot (hyödykeverot)	Molemmat muuttujat yhdessä	2005
17	Symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain	Kiinteän pääoman kuluminen, toimintaylijäämä, netto	Molemmat muuttujat yhdessä P60:ssä	2005
18	Kotimaisen tuotoksen symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain			
19	Tuonnin symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain			
21	Tuotantotilin ristiintaulukointi toimialoittain ja sektoreittain, A60 x 5 sektoria (S11, S12, S13, S14, S15), 5-vuosittain			

Taulukko n:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
17	Symmetrinen panos-tuotos-taulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain	Kiinteän pääoman muodostus	vain P31	2005
18	Kotimaisen tuotoksen symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain			
19	Tuonnin symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain			
17	Symmetrinen panos-tuotos-taulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain	Kiinteä pääomakanta	Ei lasketa	2005
18	Kotimaisen tuotoksen symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain			
19	Tuonnin symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain			
21	Tuotantotilin ristiintaulukointi toimialoittain ja sektoreittain, A60 x 5 sektoria (S11, S12, S13, S14, S15), 5-vuosittain	Yksityisten kotitalouksien sektori Voittoatavoittelemattomat laitostaloudet	Molemmat sektorit yhdessä	2005

3. SAKSA

3.1 Poikkeukset taulukoille

Taulukko n:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
3	Toimialoittaiset taulukot	t+9 kuukautta vain A17, A31 vain t+21 kuukauden viiveellä	2005
5	Kotitalouksien kulutusmenot käyttötarkoituksen mukaan	Osittain vain 1-numerotasolla	2005
9	Verotulojen erittelyt saajasektoreittain	Ei kirjaintunnustasoilla	2005
10	Alueittaiset toimialoittaiset taulukot, NUTS II, A17	Vain NUTS I ja A6	2005
12	Alueittaiset toimialoittaiset taulukot, NUTS III, A3	Viive: t+30 kuukautta, vain joka 2. vuosi	2005
13	Kotitalouksien alueittaiset tilit, NUTS II	Viive: t+30 kuukautta, vain NUTS I	2005

Taulukko n:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
15	Tarjontataulukko perushintaan mukaan lukien muunnos ostajanhintaiseksi, A60 x P60	Vain joka 2. vuosi	2005
16	Käyttötaulukko ostajan hintaan, A60 x P60	Vain joka 2. vuosi	2005

3.2 Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko n:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
3	Toimialoittaiset taulukot	Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset toimialoittain, varastojen muutokset toimialoittain	Molemmat muuttujat yhdessä, ei toimialoittain	2005
6	Rahoitustilit sektoreittain (virrat)	Julkisyhteisösektori	S 1311/S 1312 ja S 1313 vain yhdessä	2005
7	Rahoitusvarojen ja -velkojen taseet			
10	Alueittaiset toimialoittaiset taulukot, NUTS II, A17	Kiinteän pääoman brutto-muodostus	Viive: t+30 kuukautta	2005

4. KREIKKA

4.1 Poikkeukset taulukoille

Taulukko	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Viive: t+9 kuukautta	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Taaksepäin tehtävät laskelmat: päivitys vain vuosille 1988—1994	2005
5	Kotitalouksien kulutusmenot käyttötarkoituksen mukaan	Taaksepäin tehtävät laskelmat: päivitys vain vuosille 1988—1994	2005
6	Rahoitustilit sektoreittain (virrat)	Ensimmäinen toimitus: (p.m.)	2005
6	Rahoitustilit sektoreittain (virrat)	Ensimmäinen toimitus: (p.m.)	2005
7	Rahoitusvarojen ja -velkojen taseet	Ensimmäinen toimitus 2005	2005

Taulukko	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: päivitys vain vuosille 1988—1994	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: vuosia 1980—1989 ei tarvitse laskea uudelleen	2005
11	Julkiset menot tehtävittäin	Taaksepäin tehtävät laskelmat: päivitys vain vuosille 1988—1994	2005
20	Kiinteiden varojen ristiintaulukointi toimialoittain ja tuotteittain, A31 x Pi3,	Ensimmäinen toimitus 2005	2005

4.2 Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
3	Toimialoittaiset taulukot	Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Tehdyt työtunnit toimialoittain	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Korporaatioiden jako omistajasuhteen mukaan	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Kotitalouksien jako ryhmittäin	Ensimmäinen toimitus 2005	2005

5. ESPANJA

5.1 Poikkeukset taulukoille

Taulukko n:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
11	Julkiset menot tehtävittäin	Viive: t+21 kuukautta	2005

5.2 Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko n:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
1	Pääaggregaatit, neljännesvuosittain	Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
1	Pääaggregaatit, vuosittain	Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Kiinteän pääoman kuluminen toimialoittain	Ensimmäinen toimitus 2005	2005

Taulukko n:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
3	Toimialoittaiset taulukot	Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset toimialoittain	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Tehdyt työtunnit toimialoittain	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
9	Verotulojen erittelyt saaja-sektoreittain	Olemassaolevien tulo-, omaisuus- jne. verojen jako, tuontiverot ja -maksut poislukien ALV sekä muut valtionhallinnon (S.1312) ja paikallishallinnon (S.1313) sektorien tuotantoon liittyvät verot	Viive: t+21 kuukautta	2005
16	Käyttötaulukko ostajan hintaan, A60 x P60	Kiinteän pääoman kuluminen toimialoittain (A60)	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
17	Symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain	Kiinteän pääoman kuluminen (P60)	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
18	Kotimaisen tuotoksen symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain			
19	Tuonnin symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain			
17	Symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain	Kiinteä pääomakanta (P60)	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
18	Kotimaisen tuotoksen symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain			
19	Tuonnin symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain			

6. RANSKA

6.1 Poikkeukset taulukoille

Taulukko n:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
10	Alueittaiset toimialoittaiset taulukot, NUTS II, A17	Viive: t+36 kuukautta	2005
12	Alueittaiset toimialoittaiset taulukot, NUTS III, A3	Viive: t+36 kuukautta	2005
13	Kotitalouksien alueittaiset tilit, NUTS II	Viive: t+42 kuukautta	2005

6.2 Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
3	Toimialoittaiset taulukot	Kaikki	Toimialaerittely laskettuna homogeenisten tuotannon-haarojen mukaan	2005
10	Alueittaiset toimialoittaiset taulukot, NUTS II, A17			
12	Alueittaiset toimialoittaiset taulukot, NUTS III, A3			
15	Tarjontataulukko perushintaan mukaan lukien muunnos ostajanhintaiseksi, A60 x P60			
16	Käyttötaulukko ostajan hintaan, A60 x P60			
20	Kiinteiden varojen ristiintaulukointi toimialoittain ja tuotteittain, A31 x P13, 5-vuosittain			
21	Tuotantotilin ristiintaulukointi toimialoittain ja sektoreittain, A60 x 5 sektoria (S11, S12, S13, S14, S15), 5-vuosittain			
22	Kiinteän pääoman brutto-muodostuksen ristiintaulukointi toimialoittain ja tuotteittain, A31 x P60, 5-vuosittain			

7. IRLANTI

7.1 Poikkeukset taulukoille

Taulukko n:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
1	Pääaggregaatit, vuosittain ja neljännesvuosittain	Ensimmäinen toimitus t + 90 päivää 2004	2004
1	Pääaggregaatit, vuosittain ja neljännesvuosittain	Ensimmäinen toimitus t + 70 päivää 2008	2008
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: päivitys vain vuosille 1985—1994	2005
2'	Julkisyhteisöjen tärkeimmät kokonaissuureet	Toimitusajankohta t + 3	2002
3	Toimialoittaiset taulukot	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Taaksepäin tehtävät laskelmat: vuosia 1970—1994 ei tarvitse laskea uudelleen	2005
5	Kotitalouksien kulutusmenot käyttötarkoituksen mukaan	Taaksepäin tehtävät laskelmat: päivitys vain vuosille 1985—1994	2005
6	Rahoitustilit sektoreittain (virrat)	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
7	Rahoitusvarojen ja -velkojen taseet	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: vuosia 1990—1994 ei tarvitse laskea uudelleen	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: vuosia 1980—1989 ei tarvitse laskea uudelleen	2005
15	Tarjontataulukko perushintaan mukaan lukien muunnos ostajanhintaiseksi, A60 x P60	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
16	Käyttötaulukko ostajan hintaan, A60 x P60	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
17	Symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
18	Kotimaisen tuotoksen symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain	Ensimmäinen toimitus 2005	2005

Taulukko n:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
19	Tuonnin symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
20	Kiinteiden varojen ristiintaulukointi toimialoittain ja tuotteittain, A31 x Pi3, 5-vuosittain	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
21	Tuotantotilin ristiintaulukointi toimialoittain ja sektoreittain, A60 x 5 sektoria (S11, S12, S13, S14, S15), 5-vuosittain	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
22	Kiinteän pääoman bruttomuodostuksen ristiintaulukointi toimialoittain ja tuotteittain, A31 x P60, 5-vuosittain	Ensimmäinen toimitus 2005	2005

7.2 Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko n:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
1	Pääaggregaatit, vuosittain ja neljännesvuosittain	Voittoa tavoittelemattomien yhteisöjen kulutusmenot	Ei lasketa	2005
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	P52+P53+K2	Ei lasketa	2003

8. ITALIA

8.1 Poikkeukset taulukoille

Taulukko	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: vuosia 1970—1994 ei tarvitse laskea uudelleen	2005
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: vuodet 1980—1994 toimitettava joulukuussa 2001	2001
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Viive: t+9 kuukautta	2005
20	Kiinteiden varojen ristiintaulukointi toimialoittain ja tuotteittain, A31 x Pi3, 5-vuosittain	Ei lasketa	2005
22	Kiinteän pääoman bruttomuodostuksen ristiintaulukointi toimialoittain ja tuotteittain, A31 x P60, 5-vuosittain	Ensimmäinen toimitus 2005	2005

8.2 Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko n:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
1	Pääaggregaatit, vuosittain ja neljännesvuosittain	Työllisyysmenot työtunteina ilmaistuna	Ensimmäinen toimitus 2004	2004
3	Toimialoitteiset taulukot	Kiinteän pääoman kuluminen toimialoittein	Jako A17, ensimmäinen toimitus 2002	2002
3	Toimialoitteiset taulukot	Kiinteän pääoman kuluminen toimialoittein	Jako A31, ensimmäinen toimitus 2005	2005
3	Toimialoitteiset taulukot	Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset toimialoittein	Yhdessä varastojen muutosten kanssa	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset toimialoittein	Yhdessä varastojen muutosten kanssa	2005

9. LUXEMBURG

9.1 Poikkeukset taulukoille

Taulukko n:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
1	Pääaggregaatit, vuosittain ja neljännesvuosittain	Ensimmäinen toimitus t + 90 päivää 2003	2003
1	Pääaggregaatit, vuosittain ja neljännesvuosittain	Ensimmäinen toimitus t + 70 päivää 2010	2010
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: päivitys vain vuosille 1990—1994	2005
3	Toimialoitteiset taulukot	Taaksepäin tehtävät laskelmat: päivitys vain vuosille 1980—1994	2005
6	Rahoitustilit sektoreittain (virrat)	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
7	Rahoitusvarojen ja -velkojen taseet	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: vuosia 1990—1994 ei tarvitse laskea uudelleen	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: vuosia 1980—1989 ei tarvitse laskea uudelleen	2005
10	Alueittaiset toimialoitteiset taulukot, NUTS II, A17	Ei lasketa	2005

Taulukko n:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
11	Julkiset menot tehtävittäin	Taaksepäin tehtävät laskelmat: vuosia 1990—1994 ei tarvitse laskea uudelleen	2005
12	Alueittaiset toimialoittaiset taulukot, NUTS III, A3	Ei lasketa	2005
13	Kotitalouksien alueittaiset tilit, NUTS II	Ei lasketa	2005

9.2 Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
3	Toimialoittaiset taulukot	Kiinteän pääoman brutto-muodostus toimialoittain	Viive: t+36 kuukautta	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	S11, S12, S14+45, S211, S212	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
20	Kiinteiden varojen ristiintaulukointi toimialoittain ja tuotteittain, A31 x Pi3, 5-vuosittain	Alkuperäisiin hankintahintoihin	Ensimmäinen toimitus 2005	2005

10. ALANKOMAA

10.1 Poikkeukset taulukoille

Taulukko n:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: vuodet 1986—1994 toimitettava heinäkuussa 2001	2001
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: vuodet 1970—1985 toimitettava joulukuussa 2001	2001
2'	Julkisyhteisöjen tärkeimmät kokonaissuureet	Toimitusajankohta t + 3	2003
3	Toimialoittaiset taulukot	Taaksepäin tehtävät laskelmat: vuodet 1986—1994 toimitettava heinäkuussa 2001	2001
3	Toimialoittaiset taulukot	Taaksepäin tehtävät laskelmat: vuodet 1970—1985 toimitettava joulukuussa 2001	2001

Taulukko n:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
5	Kotitalouksien kulutusmenot käyttötarkoituksen mukaan	Taaksepäin tehtävät laskelmat: vuodet 1986—1994 toimitettava heinäkuussa 2001	2001
5	Kotitalouksien kulutusmenot käyttötarkoituksen mukaan	Taaksepäin tehtävät laskelmat: vuodet 1980—1985 toimitettava joulukuussa 2001	2001
7	Rahoitusvarojen ja -velkojen taseet	Viive: t+19 kuukautta	2003
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: vuodet 1986—1994 toimitettava heinäkuussa 2001, vuodet 1980—1985 toimitettava joulukuussa 2001	2001
10	Alueittaiset toimialoittaiset taulukot, NUTS II, A17	Viive: t+30 kuukautta	2005
13	Kotitalouksien alueittaiset tilit, NUTS II	Viive: t+36 kuukautta	2005

10.2 Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
10	Alueittaiset toimialoittaiset taulukot, NUTS II, A17	Kiinteän pääoman brutto-muodostus alueittain	Ei lasketa	2005
10	Alueittaiset toimialoittaiset taulukot, NUTS II, A17	Työlliset alueittain	Ei lasketa	2005
12	Alueittaiset toimialoittaiset taulukot, NUTS III, A3			

11. PORTUGALI

11.1 Poikkeukset taulukoille

Taulukko n:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: päivitys vain vuosille 1977—1994, toimitettava joulukuussa 2000	2005/ 2000
3	Toimialoittaiset taulukot	Taaksepäin tehtävät laskelmat: päivitys vain vuosille 1977—1994	2005

Taulukko n:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
5	Kotitalouksien kulutusmenot käyttötarkoituksen mukaan	Viive: t+12 kuukautta	2005
5	Kotitalouksien kulutusmenot käyttötarkoituksen mukaan	Taaksepäin tehtävät laskelmat: ei tarvitse laskea uudelleen	2005
6	Rahoitustilit sektoreittain (virrat)	Viive: t+12 kuukautta	2005
7	Rahoitusvarojen ja -velkojen taseet	Viive: t+12 kuukautta	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: vuodet 1990—1994 toimitettava joulukuussa 1999	1999
11	Julkiset menot tehtävittäin	Taaksepäin tehtävät laskelmat: ei tarvitse laskea uudelleen	2005

11.2 Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille /sektoreille

Taulukko n:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
1	Pääaggregaatit, vuosittain ja neljännesvuosittain	Työtunteina ilmaistut työllisyystiedot	Ensimmäinen toimitus 2007	2007

12. SUOMI

12.1 Poikkeukset taulukoille

Taulukko n:o	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: päivitys vain vuosille 1975—1994	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Taaksepäin tehtävät laskelmat: päivitys vain vuosille 1975—1994	2005

12.2 Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko n:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
3	Toimialoittaiset taulukot	Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset	Ei lasketa	2005
15	Tarjontataulukko perushintaan mukaanlukien muunnos ostajanhintaiseksi, A60 x P60	Kaikki	A31 ja P31 jako vain käyvin hinnoin	2005
16	Käyttötaulukko ostajan hintaan, A60 x P60	Kaikki		
17	Symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain	Kaikki		
18	Kotimaisen tuotoksen symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain	Kaikki		
19	Tuonnin symmetrinen panos-tuotostaulukko perushintaan, P60 x P60, 5-vuosittain	Kaikki		
21	Tuotantotilin ristiintaulukointi toimialoittain ja sektoreittain, A60 x 5 sektoria (S11, S12, S13, S14, S15), 5-vuosittain	Kaikki	Jako A31	2005

13. RUOTSI

13.1 Poikkeukset taulukoille

Taulukko	Taulukko	Poikkeukset	Vuoteen
2	Julkisyhteisöjen pääaggregaatit	Taaksepäin tehtävät laskelmat: päivitys vain vuosille 1980—1994	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Viive: t+12 kuukautta	2005
3	Toimialoittaiset taulukot	Taaksepäin tehtävät laskelmat: päivitys vain vuosille 1980—1994	2005
6	Rahoitustilit sektoreittain (virrat)	Viive: t+12 kuukautta	2005
7	Rahoitusvarojen ja -velkojen taseet	Viive: t+12 kuukautta	2005
11	Julkiset menot tehtävittäin	Viive: t+16 kuukautta	2005

13.2 Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko n:o	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
2	Julkisyhteisöjen pääagregaatit	Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
2	Julkisyhteisöjen pääagregaatit	Julkisyhteisökulutuksen jako yksilölliseen ja kollektiiviseen	Viive t + 16 kuukautta	2005
2	Julkisyhteisöjen pääagregaatit	Kotitalouksien todellinen kulutus	Viive t + 16 kuukautta	2005
2	Julkisyhteisöjen pääagregaatit	Todellinen yksilöllinen kulutus	Viive t + 16 kuukautta	2005
3	Toimialoitettavat taulukot	Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
3	Toimialoitettavat taulukot	Jako A31	Viive: t + 12 kuukautta	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset	Ensimmäinen toimitus 2005	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Julkisyhteisökulutuksen jako yksilölliseen ja kollektiiviseen	Viive t + 16 kuukautta	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Kotitalouksien todellinen kulutus	Viive t + 16 kuukautta	2005
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Todellinen yksilöllinen kulutus	Viive t + 16 kuukautta	2005

14. YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

14.1 Taulukoissa olevat poikkeukset yksittäisille muuttujille/sektoreille

Taulukko	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
3	Toimialoitettavat taulukot	Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset	Poislukien rahalaitosten kultaan liittyvät taloustoimet arvonsäilyttäjänä	2005
4	Vienti ja tuonti EU-maihin / kolmansiin maihin	Vienti ja tuonti EU-maihin / kolmansiin maihin	Poislukien rahalaitosten kultaan liittyvät taloustoimet arvonsäilyttäjänä	2005

Taulukko	Taulukko	Muuttuja/sektoreille	Poikkeukset	Vuoteen
6	Rahoitustilit sektoreittain (virrat)	Monetäärinen kulta ja erityiset nosto-oikeudet (SDR)	Mukaan lukien rahalaitosten kultaan liittyvät taloustoimet arvonsäilyttäjänä	2005
6	Rahoitustilit sektoreittain (virrat)	Rahoituksen välitystä avustavat laitokset	Sisällytetään yrityksiin	2002
7	Rahoitusvarojen ja -velkojen taseet	Monetäärinen kulta ja erityiset nosto-oikeudet (SDR)	Mukaan lukien rahalaitosten kultaan liittyvät taloustoimet arvonsäilyttäjänä	2005
7	Rahoitusvarojen ja -velkojen taseet	Rahoituksen välitystä avustavat laitokset	Sisällytetään yrityksiin	2002
8	Sektoreittaiset muut kuin rahoitustilit	Arvoesineiden hankinnat miinus vähennykset sekä tavaroiden ja palvelusten tuonti ja vienti	Poislukien rahalaitosten kultaan liittyvät taloustoimet arvonsäilyttäjänä	2005
10	Alueittaiset toimialoittaiset taulukot, NUTS II, A17	Bruttokansantuote markkinahintaan	NUTS II:lle vain A17	2001

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1268/2003,

annettu 15 päivänä heinäkuuta 2003,

tiettyjen Tšekin tasavallasta, Venäjältä, Thaimaasta ja Turkista peräisin olevien rauta- tai teräsköysien ja -kaapeleiden tuontia koskevan lopullisen polkumyöntitullin käyttöön otosta ja väliaikaisen polkumyöntitullin kantamisesta lopullisesti annetun asetuksen (EY) N:o 1601/2001 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

B. SITOUKSEN NOUDATTAMATTA JÄTTÄMINEN

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 8 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, joka on tehty komission kuultua neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

(4) Has Celikin tarjoamaa sitoumusta sovelletaan ainoastaan niihin asianomaisen tuotteen tyyppeihin, jotka luetellaan sitoumuksen liitteessä. Saadakseen vapautuksen tullista Has Celikin on asetuksen (EY) N:o 230/2001 2 artiklan 2 kohdassa vaaditun mukaisesti toimitettava sitoumuksen mukaiseen myyntiin liittyvä kauppalasku. Tämän kauppalaskun on täytettävä edellä mainitun asetuksen liitteessä esitetyt vaatimukset. Siinä määrätään myös, että kyseisessä liitteessä olevaan luetteloon sisällytettävien muiden tuotetyyppien yhteisöön suuntautuvaan vientiin sovelletaan polkumyöntitulleja. Lisäksi Has Celik suostui olemaan myymättä asianomaisen tuotteen tyyppiä painotettuna puolivuotiskausittaisena keskiarvona ilmaistuna alle vähimmäistuontihinnan, joka kunkin tuotetyypin osalta on myös mainittu sitoumuksen liitteessä.

A. AIEMPI MENETTELY

(1) Komissio aloitti 5 päivänä toukokuuta 2000 tiettyjen muun muassa Turkista peräisin olevien rauta- ja teräsköysien ja -kaapeleiden, jäljempänä 'asianomainen tuote', tuontia koskevan polkumyöntimenettelyn ⁽²⁾.

(2) Menettely johti siihen, että 2 päivänä elokuuta 2001 annetulla asetuksella (EY) N:o 1601/2001 ⁽³⁾ otettiin käyttöön polkumyöntitulli polkumyönnin vahingollisten vaikutusten poistamiseksi.

(3) Väliaikaiset toimenpiteet otettiin käyttöön komission asetuksella (EY) N:o 230/2001 ⁽⁴⁾. Samalla komissio hyväksyi asetuksen (EY) N:o 230/2001 2 artiklan 1 kohdassa muun muassa turkkilaisen vientiä harjoittavan tuottajan Has Celik ve Halat San Tic AS:n (Has Celik) hintasitoumuksen. Has Celikin tuottamien ja suoraan viemien tuotteiden tuonti vapautettiin polkumyöntitullista kyseisen asetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

(5) Paikalla tehdyn tarkastuskäynnin johdosta todettiin, että Has Celik oli rikkonut edellä mainittuja velvoitteita kahdella tavalla. Ensinnäkin se oli myynyt muita kuin sitoumukseen sisältyviä tuotetyppejä kauppalaskua käyttäen. Siten sen tuojat välttyivät maksamasta tullia. Toiseksi todettiin, että yritys oli myynyt tiettyjä sitoumukseen sisältyviä tuotetyppejä painotettuna puolivuotiskausittaisena keskiarvona ilmaistuna alle asianomaisen vähimmäistuontihinnan. Komission asetuksessa (EY) N:o 1274/2003 ⁽⁵⁾ esitetään todetut rikkomukset yksityiskohdaisesti.

(6) Komissio on peruuttanut sitoumuksen hyväksymisen edellä mainitulla komission asetuksella, ja sen vuoksi Has Celikin valmistaman asianomaisen tuotteen tuonnissa olisi viipymättä otettava käyttöön lopulliset polkumyöntitullit.

C. ASETUKSEN (EY) N:o 1601/2001 MUUTTAMINEN

(7) Edellä esitetyn perusteella ja asetuksen (EY) N:o 384/96 8 artiklan 9 kohdan mukaisesti asetuksen (EY) N:o 1601/2001 2 artiklan 1 kohta olisi muutettava ja Has Celikin valmistamiin tuotteisiin olisi alettava soveltaa asetuksen (EY) N:o 1601/2001 1 artiklan 3 kohdassa kyseiselle yritykselle vahvistettua polkumyöntitullia (17,8 prosenttia),

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1972/2002 (EYVL L 305, 7.11.2002, s. 1).

⁽²⁾ EYVL C 127, 5.5.2000, s. 12.

⁽³⁾ EYVL L 211, 4.8.2001, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2288/2002 (EYVL L 348, 21.12.2002, s. 52).

⁽⁴⁾ EYVL L 34, 3.2.2001, s. 4, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2303/2002 (EYVL L 348, 21.12.2002, s. 80).

⁽⁵⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 34.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1601/2001 2 artiklan 1 kohdassa oleva taulukko seuraavalla taulukolla:

Maa	Valmistaja	Taric-lisäkoodi
Tšekin tasavalta	ŽDB a.s. Bezručova 300, 73593 Bohumín Czech Republic	A216
Venäjä	Open Joint Stock Company Cherepovetsky Staleprokanty Zavod, Russia, 162600 Cherepovets, Vologda Region, ul. 50-letia Oktiabria, 1/33	A217
Thaimaa	Usha Siam Steel Ind. Public Company Limited 888/116 Mahatun Plaza Building Ploenchit Road, Bangkok 10330 Thailand	A218"

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä heinäkuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. TREMONTI

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 1269/2003,
annettu 17 päivänä heinäkuuta 2003,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1947/2002 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitettujen tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä heinäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 299, 1.11.2002, s. 17.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 17 päivänä heinäkuuta 2003 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	48,9
	096	56,8
	999	52,8
0707 00 05	052	55,8
	999	55,8
0709 90 70	052	81,9
	999	81,9
0805 50 10	388	51,8
	524	59,5
	528	63,2
	999	58,2
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	064	113,5
	388	76,7
	400	101,4
	508	82,7
	512	66,3
	524	28,7
	528	70,2
	720	124,2
	800	189,7
	804	104,0
	999	95,7
0808 20 50	388	84,9
	512	92,9
	528	69,0
	800	169,8
	999	104,2
0809 10 00	052	191,6
	064	118,3
	066	118,0
	094	127,0
	999	138,7
0809 20 95	052	290,4
	061	279,8
	400	252,0
	404	251,9
	999	268,5
0809 40 05	060	99,4
	064	120,7
	624	138,3
	999	119,5

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1270/2003,**annettu 17 päivänä heinäkuuta 2003,****melassin edustavien hintojen ja sen tuonnissa sovellettavien lisätullien vahvistamisesta sokerialalla**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 680/2002⁽²⁾,

ottaa huomioon melassin tuontia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sokerialalle ja asetuksen (ETY) N:o 785/68 muuttamisesta 23 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1422/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 79/2003⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 1 artiklan 2 kohdan ja 3 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 1422/95 säädetään, että melassin cif-tuontihinta, jäljempänä 'edustava hinta', vahvistetaan komission asetuksen (ETY) N:o 785/68⁽⁵⁾ mukaisesti. Kyseinen hinta on vahvistettu edellä mainitun asetuksen 1 artiklassa määritellylle vakiolaadulle.
- (2) Melassin edustava hinta lasketaan yhteisön rajanylityspaikalla, joka on tässä tapauksessa Amsterdam. Tämän hinnan laskennan on perustuttava maailmanmarkkinoiden edullisimpiin ostomahdollisuuksiin, jotka määritellään vakiolaadun poikkeamiin mukautettujen pörssikurssien tai markkinahintojen perusteella. Melassin vakiolaatu määritetään asetuksessa (ETY) N:o 785/68.
- (3) Maailmanmarkkinoiden edullisimpia ostomahdollisuuksia määritettäessä on otettava huomioon kaikki tiedot, jotka koskevat maailmanmarkkinoilla tehtyjä tarjouksia, tärkeiden kolmansien maiden markkinoiden hintoja ja kansainvälisessä kaupassa tehtyjä myyntitoimia, joista komissio on saanut tiedon joko jäsenvaltion tai omien kanaviensa kautta. Asetuksen (ETY) N:o 785/68 7 artiklan mukaisesti tämä määrittäminen perustuu usean hinnan keskiarvoon siinä tapauksessa, että tämän keskiarvon katsotaan edustavan markkinoiden todellista suuntausta.
- (4) Tietoja ei oteta huomioon silloin, kun tavara ei ole virheetöntä, kunnollista ja myyntikelpoista, tai silloin, kun tarjouksessa ilmoitettu hinta koskee ainoastaan

pientä määrää, joka ei anna edustavaa käsitystä markkinoista. Tarjoushinnat, joiden ei voida katsoa edustavan markkinoiden todellista suuntausta, on myös hylättävä.

- (5) Jotta melassin vakiolaatua koskevat tiedot olisivat verrattavissa, tarjotun melassin laadun huomioon ottaen hintoja on laskettava tai nostettava asetuksen (ETY) N:o 785/68 6 artiklan soveltamisesta saatujen tulosten mukaisesti.
- (6) Edustava hinta voidaan jättää rajoitetuksi ajaksi poikkeuksellisesti muuttamatta, jos edellisessä edustavan hinnan laskennassa perustana käytetty tarjoushinta ei ole tullut komission tietoon ja jos saatavissa olevat tarjoushinnat, joiden ei voida katsoa edustavan markkinoiden todellista suuntausta, aiheuttaisivat edustaviin hintoihin äkillisiä ja huomattavia muutoksia.
- (7) Jos kyseessä olevan tuotteen käynnistyshinta ja edustava hinta eroavat toisistaan, tuonnille olisi vahvistettava lisätulli asetuksen (EY) N:o 1422/95 3 artiklassa tarkoitettuihin edellytyksiin. Jos tuontitullien kantaminen keskeytetään asetuksen (EY) N:o 1422/95 5 artiklan mukaisesti, näille tulille olisi vahvistettava tietyt määrät.
- (8) Näiden säännösten soveltamisesta seuraa, että kyseisten tuotteiden edustavat hinnat ja niiden tuonnissa sovellettavat lisätullit olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti.
- (9) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1422/95 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden edustavat hinnat ja niiden tuonnissa sovellettavat lisätullit liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä heinäkuuta 2003.

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 104, 20.4.2002, s. 26.⁽³⁾ EYVL L 141, 24.6.1995, s. 12.⁽⁴⁾ EYVL L 13, 18.1.2003, s. 4.⁽⁵⁾ EYVL L 145, 27.6.1968, s. 12.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

LIITE

melassin edustavien hintojen ja sen tuonnissa sovellettavien lisätullien vahvistamisesta sokerialalla 17 päivänä heinäkuuta 2003 annettuun komission asetukseen

(EUR)

CN-koodi	Edustava hinta 100 nettokilogrammalla kyseistä tuotetta	Lisätulli 100 nettokilogrammalla kyseistä tuotetta	Tuontitulli 100 nettokilogrammalla kyseistä tuotetta sillä perusteella että tullien kantaminen keskeytetään asetuksen (EY) N:o 1422/95 5 artiklan mukaisesti ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	7,00	0,03	—
1703 90 00 ⁽¹⁾	9,20	—	0

⁽¹⁾ Vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 785/68, sellaisena kuin se on muutettuna, 1 artiklassa määritellylle vakiolaadulle.

⁽²⁾ Tämä määrä korvaa, asetuksen (EY) N:o 1422/95 5 artiklan mukaisesti, näille tuotteille vahvistetun yhteisen tullitariffin tullin.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1271/2003,
annettu 17 päivänä heinäkuuta 2003,
sellaisenaan vietävien valkoisen sokerin ja raakasokerin vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 680/2002 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 27 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 27 artiklan nojalla mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tuotteita koskevien maailmanmarkkinoiden noteerausten tai hintojen ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 mukaan denaturoimattomien ja sellaisenaan vietävien valkoisen sokerin ja raakasokerin tukea vahvistettaessa on otettava huomioon yhteisön ja maailman sokerimarkkinoiden tilanne ja erityisesti mainitun asetuksen 28 artiklassa tarkoitettut hinnat ja kustannukset. Saman artiklan mukaisesti olisi myös otettava huomioon suunniteltuun vientiin liittyvät taloudelliset näkökohdat.
- (3) Raakasokerin tuki on vahvistettava vakioaladulle. Vakioalatu määritellään asetuksen (EY) N:o 1260/2001 liitteessä I olevassa II kohdassa. Kyseinen tuki vahvistetaan lisäksi asetuksen (EY) N:o 1260/2001 28 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Kandisokeri määritellään sokerialan vientitukien myöntämisen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 7 päivänä syyskuuta 1995 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2135/95 ⁽³⁾. Tällä tavalla laskettu tuen määrä perustuu lisättyjä maku- tai väriaineita sisältävien sokerien osalta niiden sakkaroosipitoisuuteen, ja sen vuoksi tuen määräksi on vahvistettava yksi prosenttia tästä pitoisuudesta.
- (4) Erityistapauksissa tuen määrä voidaan vahvistaa luonteeltaan tästä poikkeavilla säännöksillä.

- (5) Tuki on vahvistettava joka toinen viikko. Tukea voidaan muuttaa muuna aikana.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 27 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuen eriyttämistä määräpaikan mukaan.
- (7) Vuoden 2001 alusta tapahtunut Länsi-Balkanin maista peräisin olevan etuuskohteluun oikeutetun sokerin tuonnin sekä kyseisiin maihin suuntautuvan yhteisön sokerin viennin merkittävä ja nopea kasvu näyttää hyvin keinotekoiselta.
- (8) Jotta vältettäisiin vientitukea saaneiden sokerialan tuotteiden jälleentuonnista yhteisöön aiheutuvat väärinkäytökset, on syytä olla vahvistamatta Länsi-Balkanin maille vientitukea tässä asetuksessa tarkoitetuille tuotteille.
- (9) Kun otetaan huomioon nämä tekijät ja sokerialan nykyinen markkinatilanne ja erityisesti sokerin noteeraukset tai hinta yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla, on syytä vahvistaa tuki soveltuvien määrien mukaiseksi.
- (10) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuille sellaisenaan vietäville ja denaturoimattomille tuotteille myönnettävät vientituet vahvistetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EYVL L 214, 8.9.1995, s. 16.

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä heinäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

SELLAISENAAN VIETÄVIEN VALKOISEN SOKERIN JA RAAKASOKERIN VIENTITUET

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tukimäärä
1701 11 90 9100	S00	euroa/100 kg	43,91 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	euroa/100 kg	42,80 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	euroa/100 kg	43,91 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	euroa/100 kg	42,80 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	euroa / 1 % sakkaroosia × 100 kg (nettopaino)	0,4773
1701 99 10 9100	S00	euroa/100 kg	47,73
1701 99 10 9910	S00	euroa/100 kg	46,53
1701 99 10 9950	S00	euroa/100 kg	46,53
1701 99 90 9100	S00	euroa / 1 % sakkaroosia × 100 kg (nettopaino)	0,4773

Huom. Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1).

Määräpaikkojen numerokoodit määritellään komission asetuksessa (EY) N:o 1779/2002 (EYVL L 269, 5.10.2002, s. 6).

Muiksi määräpaikoiksi määritellään seuraavat:

S00: Kaikki määräpaikat (kolmannet maat, muut alueet, muonitus ja muut määräpaikat, joihin vienti rinnastetaan vientiin yhteisön ulkopuolelle) lukuun ottamatta Albaniaa, Kroatiaa, Bosnia ja Hertsegovinaa, Serbia ja Montenegroa (mukaan luettuna Kosovo, sellaisena kuin se on määritelty 10 päivänä kesäkuuta 1999 annetussa Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa nro 1244) sekä entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa, paitsi muihin neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin sisältyvä sokeri (EYVL L 297, 21.11.1996, s. 29).

⁽¹⁾ Tätä määrää sovelletaan raakasokeriin, jonka tuottoaste on 92 prosenttia. Jos viedyn raakasokerin tuottoaste poikkeaa 92 prosentista, vientituen määrä lasketaan asetuksen (EY) N:o 1260/2001 28 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1272/2003,**annettu 17 päivänä heinäkuuta 2003,****tiettyihin kolmansiin maihin vietävän valkoisen sokerin vientituen enimmäismäärän vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1331/2002 tarkoitetun pysyvän tarjouskilpailun osana järjestettävää 37. osittaista tarjouskilpailua varten**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 680/2002⁽²⁾, ja erityisesti sen 27 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Valkoisen sokerin vientiä koskevasta pysyvästä tarjouskilpailusta vientimaksujen ja/tai vientitukien määrittämiseksi markkinointivuodeksi 2002/2003 23 päivänä heinäkuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1331/2002⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 432/2003⁽⁴⁾, nojalla tämän sokerin tiettyihin kolmansiin maihin vientiä varten järjestetään osittaisia tarjouskilpailuja.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1331/2002 9 artiklan 1 kohdan säännösten mukaan kyseistä osittaista tarjouskilpailua varten vahvistetaan tarvittaessa vientituen enimmäis-

määrä, ottaen erityisesti huomioon yhteisön ja maailmanmarkkinoiden sokerin markkinatilanne ja sen odotettavissa oleva kehitys.

- (3) Tarjousten tarkastelun jälkeen olisi 37. tarjouskilpailusta annettava 1 artiklassa tarkoitetut säännökset.
- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Vahvistetaan vientituen enimmäismääräksi asetuksen (EY) N:o 1331/2002 nojalla järjestetyssä tiettyihin kolmansiin maihin vietävän valkoisen sokerin 37. tarjouskilpailussa 49,549 EUR/100 kg.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä heinäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EYVL L 195, 24.7.2002, s. 6.

⁽⁴⁾ EUVL L 65, 8.3.2003, s. 21.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1273/2003,
annettu 17 päivänä heinäkuuta 2003,
sianliha-alan vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sianliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2759/75 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1365/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 2759/75 13 artiklan mukaisesti mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen ja yhteisön hintojen välinen erotus voidaan kattaa vientituella.
- (2) Kyseisten sääntöjen ja perusteiden soveltamisesta sianliha-alan nykyiseen markkinatilanteeseen seuraa, että tuki olisi vahvistettava seuraavasti.
- (3) CN-koodiin 0210 19 81 kuuluvien tuotteiden tuki olisi vahvistettava sen suuruiseksi, että tuen määrässä otetaan huomioon toisaalta kyseisiin koodeihin kuuluvien tuotteiden laadulliset ominaispiirteet ja toisaalta tuotantokustannusten ennakoitavissa oleva kehitys maailmanmarkkinoilla; olisi kuitenkin varmistettava, että yhteisö säilyttää osuutensa tiettyjen CN-koodiin 0210 19 81 kuuluvien tyyppillisten italialaisten tuotteiden kansainvälisestä kaupasta.
- (4) Tietyissä kolmansissa maissa, jotka ovat perinteisesti CN-koodiin 1601 00 ja CN-koodiin 1602 kuuluvien tuotteiden tärkeimpiä tuojia, vallitsevien kilpailuedellytysten vuoksi olisi kyseisten tuotteiden tuki säädettävä sen suuruiseksi, että tuen määrässä otetaan huomioon tämä tilanne. Olisi kuitenkin varmistettava, että tukea myönnetään ainoastaan syötäväksi kelpaavien osien nettopainon mukaan jättäen huomioon ottamatta kyseisiin valmisteisiin mahdollisesti sisältyvien luiden paino.
- (5) Asetuksen (ETY) N:o 2759/75 13 artiklan mukaisesti voi maailmanmarkkinatilanteen tai tiettyjen markkinoiden

erityisvaatimusten vuoksi olla tarpeen eriyttää asetuksen (ETY) N:o 2759/75 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuki niiden määräpaikan mukaan.

- (6) Tuet olisi vahvistettava ottaen huomioon komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 118/2003 ⁽⁴⁾, vahvistettuun tukinimikkeistöön tehdyt muutokset.
- (7) On syytä rajoittaa vientituen myöntäminen tuotteisiin, jotka voivat liikkua yhteisössä vapaasti. Näin ollen on syytä säätää, että vientitukea saadakseen tuotteiden on oltava varustettuja terveysmerkinnällä, josta säädetään neuvoston direktiivissä 64/433/ETY ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 95/23/EY ⁽⁶⁾, neuvoston direktiivissä 94/65/EY ⁽⁷⁾ ja neuvoston direktiivissä 77/99/ETY ⁽⁸⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/76/EY ⁽⁹⁾.
- (8) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sianlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Luettelo tuotteista, joiden vientiin myönnetään asetuksen (ETY) N:o 2759/75 13 artiklassa tarkoitettua tukea, vahvistetaan liitteessä.

Tuotteiden on täytettävä terveysmerkintää koskevat edellytykset, joista säädetään

- direktiivin 64/433/ETY liitteessä I olevassa XI luvussa,
- direktiivin 94/65/EY liitteessä I olevassa VI luvussa,
- direktiivin 77/99/ETY liitteessä B olevassa VI luvussa.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä heinäkuuta 2003.

⁽³⁾ EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 20, 24.1.2003, s. 3.

⁽⁵⁾ EYVL 121, 29.7.1964, s. 2012/64.

⁽⁶⁾ EYVL L 243, 11.10.1995, s. 7.

⁽⁷⁾ EYVL L 368, 31.12.1994, s. 10.

⁽⁸⁾ EYVL L 26, 31.1.1977, s. 85.

⁽⁹⁾ EYVL L 10, 16.1.1998, s. 25.

⁽¹⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 156, 29.6.2000, s. 5.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

sianliha-alan vientitukien vahvistamisesta 17 päivänä heinäkuuta 2003 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
0210 11 31 9110	P05	EUR/100 kg	67,50
0210 11 31 9910	P05	EUR/100 kg	67,50
0210 19 81 9100	P05	EUR/100 kg	71,50
0210 19 81 9300	P05	EUR/100 kg	56,50
1601 00 91 9120	P05	EUR/100 kg	20,50
1601 00 99 9110	P05	EUR/100 kg	15,50
1602 41 10 9110	P05	EUR/100 kg	30,50
1602 41 10 9130	P05	EUR/100 kg	18,00
1602 42 10 9110	P05	EUR/100 kg	24,00
1602 42 10 9130	P05	EUR/100 kg	18,00
1602 49 19 9130	P05	EUR/100 kg	18,00

Huom.: Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 27.3.2002, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 1779/2002 (EYVL L 269, 5.10.2002, s. 6).

Muiksi määräpaikoiksi on määritelty seuraavat:

P05 kaikki määräpaikat, ei kuitenkaan Tšekin tasavalta, Slovakian tasavalta, Unkari, Puola, Bulgaria, Latvia, Viro, Liettua.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1274/2003,**annettu 11 päivänä kesäkuuta 2003,****tiettyjen Thaimaasta, Tšekistä, Turkista ja Venäjältä peräisin olevien rauta- tai teräsköysien ja -kaapeleiden tuontia koskevan väliaikaisen polkumyynnitullin käyttöön otosta annetun asetuksen N:o 230/2001 muuttamisesta ja tiettyjen tšekkiläisten ja turkkilaisten viejien tarjoamien sitoumusten hyväksymisestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1972/2002 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 8 artiklan,

on kuullut neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

A. AIEMPI MENETTELY

- (1) Komissio aloitti 5 päivänä toukokuuta 2000 tiettyjen muun muassa Turkista peräisin olevien rauta- ja teräsköysien ja -kaapeleiden, jäljempänä 'asianomainen tuote', tuontia koskevan polkumyynnimenettelyn ⁽³⁾.
- (2) Menettely johti 2 päivänä elokuuta 2001 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1601/2001 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2288/2002 ⁽⁵⁾, käyttöön otettuun lopulliseen polkumyynnitulliin polkumyynnin vahingollisten vaikutusten poistamiseksi.
- (3) Väliaikaiset toimenpiteet otettiin käyttöön komission asetuksella (EY) N:o 230/2001 ⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2303/2002 ⁽⁷⁾. Samalla komissio hyväksyi komission asetuksen (EY) N:o 230/2001 2 artiklan 1 kohdassa muun muassa turkkilaisen vientiä harjoittavan tuottajan Has Celik ve Halat San Tic AS:n (Has Celik) hintasitoumuksen. Has Celikin tuottamien ja suoraan yhteisöön viemien tuotteiden tuonti vapautettiin polkumyynnitullista edellä mainitun asetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Vapautus tullista edellyttää asetuksen (EY) N:o 230/2001 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti muun muassa sitoumuksen kuuluvien tuotteiden mukana seuraavan kauppalaskun esittämistä, johon sisältyvät ainakin kyseisen asetuksen liitteessä mainitut tiedot.

B. SITOUMUksen NOUDATTAMATTA JÄTTÄMINEN

- (4) Sitoumuksen soveltamisala rajoittuu tiettyihin asianomaisen tuotteen tyyppeihin, jotka luetellaan sitoumuksen liitteessä (sitoumuksen kuuluvat tuotteet). Kullakin tuotteella on oma tunnistenumerosa. Tuottei-

siin, jotka eivät kuulu sitoumuksen soveltamisalaan, sovelletaan polkumyynnitulleja ja kyseisille tuotteille ei laadita kauppalaskua.

- (5) Lisäksi Has Celik sitoutui varmistamaan, että sitoumuksen kuuluvia tuotteita ei myydä tuotetyypeittäin painotettuna puolivuotiskausittaisena keskiarvona ilmaistuna alle vähimmäistuontihintojen. Has Celik voi harjoittaa yksittäistä vientiä alle vähimmäistuontihinnan tiettyyn tasoon asti niin kauan kuin kaikkien vientitapahtumien puolivuotiskausittainen painotettu keskimääräinen myyntihinta tuotetyypeittäin on vähintään vähimmäistuontihinnan tasolla.
- (6) Paikan päällä tehdyn tarkastuskäynnin johdosta todettiin, että Has Celik oli sisällyttänyt kauppalaskuihin tuotetyyppejä, jotka eivät kuuluneet sitoumuksen siten, että tunnistenumeroita ei ollut ilmoitettu lainkaan tai ilmoitettiin tunnistenumeroita, joita ei ollut lueteltu sitoumuksessa. Tämän vuoksi kyseisen tuotteen tuonnille yhteisöön myönnettiin perusteettomasti vapautus polkumyynnitullista.
- (7) Tarkastuksessa vahvistettiin lisäksi, että tiettyjen sitoumuksen kuuluvien tuotetyyppien myynti oli tapahtunut puolivuotiskausittaisilla painotetuilla keskimääräisillä hinnoilla, jotka olivat vastaavia vähimmäistuontihintoja alhaisemmat.
- (8) Johdanto-osan 6 ja 7 kappaleessa esitettyjen päätelmien johdosta komissio päätteli, että sitoumusta oli rikottu.
- (9) Has Celikille ilmoitettiin olennaiset tosiseikat ja huomiot, joiden perusteella komissio aikoo peruuttaa hyväksynnän sen sitoumukselta ja suositella lopullisten tullien käyttöönottoa sen tuottamien tuotteiden yhteisöön tuonnissa. Has Celikille myönnettiin myös määräaika, jonka kuluessa se sai pyytää kuulemistä. Se esitti näkökantansa ja pyysi tulla kuulluksi, minkä komissio sille myönsi.
- (10) Has Celik väitti, että sen tarkoituksena ei ollut kiertää sitoumuksen määräyksiä ja että se oli ilmoittanut asiakkailleen velvoitteesta maksaa polkumyynnitullit niiden tuotetyyppien osalta, jotka eivät kuuluneet sitoumuksen soveltamisalaan. Se väitti myös, että tuontimäärät, jotka vapautettiin perusteettomasti polkumyynnitullista, olivat vähäpätöiset. Vähimmäistuontihintojen noudattamatta jättämisen osalta Has Celik väitti, että se oli myynyt kyseiset tuotteet sallittujen hintojen rajoissa.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 305, 7.11.2002, s. 1.⁽³⁾ EYVL C 127, 5.5.2000, s. 12.⁽⁴⁾ EYVL L 211, 4.8.2001, s. 1.⁽⁵⁾ EYVL L 348, 21.12.2002, s. 52.⁽⁶⁾ EYVL L 34, 3.2.2001, s. 4.⁽⁷⁾ EYVL L 348, 21.12.2002, s. 80.

- (11) Has Celikin esittämät väitteet eivät muuttaneet komission alkuperäistä kantaa, että sitoumusta oli rikottu. Tässä suhteessa olisi huomioitava, että sillä ei ole merkitystä, onko rikkominen tapahtunut tahallisesti vai ei. Has Celik on myös myöntänyt, että sen asiakkaat eivät todellisuudessa maksaneet polkumyynnitulleja johdanto-osan 4 kappaleessa tarkoitettujen tuotetyyppien osalta. Lisäksi väitetä, että tuodut määrät olivat vähäpätöiset, ei voida hyväksyä, sillä mikä tahansa sitoumuksen rikkominen on riittävä peruste sen peruuttamiselle. Lopuksi ei ole myöskään pidä paikkaansa, että myynti olisi tapahtunut sallittujen hintojen rajoissa. Kuten johdanto-osan 5 kappaleessa selitettiin, tiettyjä määriä voidaan myydä alle vähimmäistuontihinnan, mutta kyseisen myynnin puolivuotiskausittaisen keskimääräisen kokonaishinnan on oltava vähintään vähimmäistuontihinnan tasolla. Tässä suhteessa todettiin, että Has Celik ei ollut noudattanut kunkin tuotetyypin puolivuotiskausittaista painotettua keskimääräistä vähimmäistuontihintaa.
- (12) Sen vuoksi Has Celikin tarjoaman sitoumuksen hyväksyminen olisi peruutettava ja yritykseen olisi sovellettava lopullisia polkumyynntoimenpiteitä.
- (13) Edellä sanottu huomioon ottaen asetuksen (EY) N:o 230/2001 2 artikla olisi muutettava vastaavasti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Peruutetaan yrityksen Has Celik ve Halat Sanayi Ticaret AS tarjoaman sitoumuksen hyväksyminen.

2 artikla

1. Korvataan komission asetuksen N:o 230/2001 2 artiklan 1 kohdassa oleva taulukko seuraavasti.

Maa	Yritys	Taric-lisäkoodi
Tšekki	ŽDB a.s.	A216

2. Korvataan komission asetuksen N:o 230/2001 2 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”Taric-lisäkoodia A216 käyttäen vapaaseen liikkeeseen luovutetuksi ilmoitettuun tuontiin ei sovelleta 1 artiklalla säädettyjä polkumyynnitulleja, jos kyseiset tuotteet on tuottanut ja suoraan vienyt (toisin sanoen laskuttanut ja lähettänyt) yhteisössä tuojana toimivalle yritykselle jokin 1 kohdassa mainituista yrityksistä. Tällaisten tuontitavaroiden mukana on toimitettava kauppalasku, johon sisältyvät ainakin liitteessä mainitut tiedot.”.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä kesäkuuta 2003.

Komission puolesta

Pascal LAMY

Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1275/2003,**annettu 17 päivänä heinäkuuta 2003,****Botswanasta, Keniasta, Madagaskarista, Swazimaasta, Zimbabwesta ja Namibiasta peräisin olevien naudanliha-alan tuotteiden tuontitodistuksista**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioista (AKT-valtioista) peräisin oleviin maataloustuotteisiin ja niiden jalostamisessa saatuihin tavaroihin sovellettavasta järjestelystä ja asetuksen (ETY) N:o 1706/98 kumoamisesta 10 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2286/2002 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan,

ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioista tai merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta peräisin oleviin maataloustuotteisiin ja tiettyihin maataloustuotteiden jalostamisessa tuotettuihin tavaroihin sovellettavista järjestelyistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1706/98 soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta naudanliha-alalla ja asetuksen (EY) N:o 589/96 kumoamisesta 9 päivänä syyskuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1918/98 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1918/98 1 artiklassa säädetään mahdollisuudesta antaa tuontitodistuksia naudanliha-alan tuotteille. Tuonti on kuitenkin toteutettava kullekin kolmannelle viejämälle säädettyjen määrien rajoissa.
- (2) Määrät, joista lupahakemuksia on jätetty 1 ja 10 päivän heinäkuuta 2003 välisenä aikana, eivät ole asetuksen (EY) N:o 1918/98 mukaisesti luuttomaksi leikattuna lihana ilmaistuina suuremmat kuin Botswanan, Kenian, Madagaskarin, Swazimaan, Zimbabwe ja Namibian alkuperätuotteiden osalta käytettävissä olevat määrät. Tämän vuoksi tuontitodistuksia on mahdollista antaa haetuille määrille.
- (3) Olisi vahvistettava määrät, joille tuontitodistuksia voidaan hakea 1 päivästä elokuuta 2003 alkaen 52 100 tonnin kokonaismäärän rajoissa.
- (4) On aiheellista mainita, että tämä asetus ei rajoita terveyttä ja eläinten terveyttä koskevista ongelmista nautaeläinten, sikojen, lampaiden ja vuohien sekä tuoreen lihan tai lihavalmisteiden tuonnissa kolmansista

maista 12 päivänä joulukuuta 1972 annetun neuvoston direktiivin 72/462/ETY ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1452/2001 ⁽⁴⁾, soveltamista,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Seuraavat jäsenvaltiot antavat 21 päivänä kesäkuuta 2003 luuttomana lihana ilmaistuja, tietyistä Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioista peräisin olevia naudanliha-alan tuotteita koskevat tuontitodistukset jäljempänä esitettyjen määrien ja alkuperämaiden mukaisesti:

Saksa:

- 1 050 tonnia Namibiasta peräisin olevia tuotteita,
- 180 tonnia Botswanasta peräisin olevia tuotteita.

Yhdistynyt kuningaskunta:

- 400 tonnia Botswanasta peräisin olevia tuotteita,
- 750 tonnia Namibiasta peräisin olevia tuotteita,
- 90 tonnia Swazimaasta peräisin olevia tuotteita.

2 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1918/98 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti todistushakemuksia voidaan jättää elokuun 2003 kymmenen ensimmäisen päivän aikana seuraavista luuttoman naudanlihan määristä:

Botswana:	13 735,5 tonnia,
Kenia:	142 tonnia,
Madagaskar:	7 579 tonnia,
Swazimaa:	2 868 tonnia,
Zimbabwe:	9 100 tonnia,
Namibia:	6 160 tonnia.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä heinäkuuta 2003.

⁽¹⁾ EYVL L 348, 21.12.2002, s. 5.⁽²⁾ EYVL L 250, 10.9.1998, s. 16.⁽³⁾ EYVL L 302, 31.12.1972, s. 28.⁽⁴⁾ EYVL L 198, 21.7.2001, s. 11.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1276/2003,
annettu 17 päivänä heinäkuuta 2003,
heinäkuussa 2003 jätetyistä, jalostettavaksi tarkoitettua jäädytettyä naudanlihaa koskevista
tuontioikeushakemuksista**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon jalostettavaksi tarkoitetun jäädytetyn naudanlihan tuontikiintiön avaamisesta, jakamisesta ja hallinnasta (1 päivästä heinäkuuta 2003 30 päivään kesäkuuta 2004) 27 päivänä kesäkuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1146/2002 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1146/2003 3 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan ne jalostettavaksi tarkoitetun jäädytetyn naudanlihan määrät, jotka voidaan tuoda erityisin edellytyksin ajanjaksona 1 päivästä heinäkuuta 2003 30 päivään kesäkuuta 2004.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1146/2003 58 artiklan 4 kohdassa säädetään, että haettuja määriä voidaan alentaa. Hakemuksissa esitetyt kokonaismäärät ylittävät käytettävissä olevat määrät. Näissä olosuhteissa sekä käytettävissä olevien määrien tasapuolisen jakamisen varmistamiseksi haettuja määriä olisi alennettava suhteellisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kaikki asetuksen (EY) N:o 1146/2003 säännösten mukaisesti jätetyt, 1 päivän heinäkuuta 2003 ja 30 päivän kesäkuuta 2004 välistä ajanjaksoa koskevat tuontioikeushakemukset hyväksytään seuraavien, luullisena lihana ilmaistujen määrien mukaisina:

- a) 38,9831 prosenttia haetusta määrästä asetuksen (EY) N:o 1146/2003 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen säilykkeiden valmistukseen tarkoitetun lihan osalta;
- b) 86,5494 prosenttia haetusta määrästä asetuksen (EY) N:o 1146/2003 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden valmistukseen tarkoitetun lihan osalta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä heinäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EUVL L 160, 28.6.2003, s. 59.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1277/2003,
annettu 17 päivänä heinäkuuta 2003,
kolmannessa maassa erityistuontikohtelun saavien naudanliha-alan tuotteiden heinäkuussa 2003
esitettyjen vientitodistushakemusten hyväksyttävyydestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan tuonti- ja vientitodistusjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 2377/80 kumoamisesta 26 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1445/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 852/2003 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 12 artiklan 8 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1445/95 12 artiklassa vahvistetaan komission asetuksen (ETY) N:o 2973/79 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3434/87 ⁽⁴⁾, 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden vientitodistushakemuksia koskevat yksityiskohtaiset säännöt.
- (2) Asetuksessa (ETY) N:o 2973/79 vahvistetaan mainitun järjestelyn mukaisesti vuoden 2003 kolmannen vuosineljänneksen aikana vietävät naudanlihamäärät. Naudanlihaa koskevia vientitodistushakemuksia ei ole esitetty,

1 artikla

Yhtään asetuksessa (ETY) N:o 2973/79 tarkoitettua naudanlihaa koskevaa vuoden 2003 kolmanneksi vuosineljännekeksi esitettyä vientitodistushakemusta ei ole jätetty.

2 artikla

Todistushakemuksia voidaan esittää 1 artiklassa tarkoitettulle lihalle asetuksen (EY) N:o 1445/95 12 artiklan mukaisesti vuoden 2003 neljännen vuosineljänneksen kymmenen ensimmäisen päivän aikana, ja määrä, jota ne voivat koskea, on 5 000 tonnia.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä heinäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 143, 27.6.1995, s. 35.

⁽²⁾ EUVL L 123, 17.5.2003, s. 9.

⁽³⁾ EYVL L 336, 29.12.1979, s. 44.

⁽⁴⁾ EYVL L 327, 18.11.1987, s. 7.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1278/2003,**annettu 17 päivänä heinäkuuta 2003,****Espanjan lipun alla purjehtivien alusten turskan kalastuksen lopettamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2846/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 21 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla pyyntirajoitukset ovat tarpeen, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2003 20 päivänä joulukuuta 2002 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2341/2002 ⁽³⁾ säädetään turskakiintiöistä vuodeksi 2003.
- (2) Kiintiöiden alaisten kalakantojen saaliiden määrällisistä rajoituksista annettujen säännösten noudattamisen varmistamiseksi on tarpeen, että komissio vahvistaa päivämäärän, johon mennessä jäsenvaltion lipun alla purjehtivien alusten katsotaan täyttäneen kiintiönsä.
- (3) Komissiolle toimitettujen tietojen mukaan Espanjan lipun alla purjehtivien tai Espanjassa rekisteröityjen alusten turska saaliit ICES-alueiden VII b—k, VIII, IX, X COPACE

34.1.1 (EY:n vesialueet) vesillä ovat täyttäneet vuodeksi 2003 myönnetyn kiintiön. Espanja on kieltänyt tämän kannan kalastuksen 15 päivästä heinäkuuta 2003. Tämän vuoksi on tarpeen noudattaa tätä päivämäärää,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Espanjan lipun alla purjehtivien tai Espanjassa rekisteröityjen alusten turskasaaliit ICES-alueiden VII b—k, VIII, IX, X COPACE 34.1.1 (EY:n vesialueet) vesillä ovat täyttäneet Espanjalle vuodeksi 2003 myönnetyn kiintiön.

Kielletään Espanjan lipun alla purjehtivilta tai Espanjassa rekisteröidyiltä aluksilta turskan kalastus ICES-alueiden VII b—k, VIII, IX, X COPACE 34.1.1 (EY:n vesialueet) vesillä sekä näiden alusten tämän asetuksen ensimmäisen soveltamispäivän jälkeen pyytämän kyseisen kannan hallussa pitäminen aluksessa sekä sen uudelleenlataus ja purku.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 15 päivästä heinäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta

Jörgen HOLMQUIST

Kalastuksen pääosaston pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 358, 31.12.1998, s. 5.

⁽³⁾ EYVL L 356, 31.12.2002, s. 12.

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 1279/2003,**annettu 17 päivänä heinäkuuta 2003,****viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1104/2003 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan mukaan mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella.
- (2) Tuet on vahvistettava ottaen huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1163/2002 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1324/2002 ⁽⁵⁾, 1 artiklassa tarkoitettujen tekijät.
- (3) Vehnän ja rukiin hienoihin jauhoihin, rouheisiin ja karkeisiin jauhoihin sovellettava tuki on laskettava ottaen huomioon kyseisten tuotteiden valmistukseen tarvittava viljamäärä. Nämä määrät vahvistetaan asetuksessa (EY) N:o 1501/95.

(4) Maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden tuen eriyttämistä niiden määräpaikan mukaan.

(5) Tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa. Sitä voidaan muuttaa muuna aikana.

(6) Näiden yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta vilja-alan nykyiseen markkinatilanteeseen ja erityisesti näiden tuotteiden noteerauksiin ja hintoihin yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että tuki olisi vahvistettava liitteessä mainitun suuruiseksi.

(7) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan a, b ja c kohdassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien tuotteiden, maltaita lukuun ottamatta, vientituet vahvistetaan liitteessä mainitun suuruiseksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä heinäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUVL L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 170, 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EYVL L 194, 23.7.2002, s. 26.

LIITE

viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 17 päivänä heinäkuuta 2003 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 15 9130	A00	EUR/t	0
1001 10 00 9400	—	EUR/t	—	1101 00 15 9150	A00	EUR/t	0
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9170	A00	EUR/t	0
1001 90 99 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9180	A00	EUR/t	0
1002 00 00 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—	1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1003 00 90 9000	A00	EUR/t	0	1102 10 00 9500	C14	EUR/t	38,25
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—	1102 10 00 9700	C14	EUR/t	30,25
1004 00 00 9400	A00	EUR/t	0	1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9200	A00	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1005 90 00 9000	A00	EUR/t	0	1103 11 10 9400	A00	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9200	A00	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1101 00 11 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9800	—	EUR/t	—
1101 00 15 9100	A00	EUR/t	0				

⁽¹⁾ Tukea ei myönnetä, jos tuote sisältää puristettua jauhoa.

Huom. Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määriteltä komission asetuksessa (EY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1) sellaisena kuin se on muutettuna.

Muut määräpaikat:

C14 Kaikki määräpaikat, Bulgaria, Kypros, Viro, Unkari, Latvia, Liettua, Malta, Puola, Tšekki, Romania, Slovakia ja Slovenia pois lukien.

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 1280/2003,
annettu 17 päivänä heinäkuuta 2003,
maltaiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1104/2003 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo, että

- (1) asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan mukaan mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella,
- (2) tuet on vahvistettava ottaen huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1163/2001 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1324/2002 ⁽⁵⁾ 1 artiklassa tarkoitettujen tekijät,
- (3) maltaisiin sovellettava tuki on laskettava ottaen huomioon kyseisten tuotteiden valmistukseen tarvittava viljamäärä; nämä määrät vahvistetaan asetuksessa (EY) N:o 1501/95,

- (4) maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden tuen eriyttämistä niiden määräpaikan mukaan,
- (5) tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana,
- (6) näiden yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta vilja-alan nykyiseen markkinatilanteeseen ja erityisesti näiden tuotteiden noteerauksiin ja hintoihin yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että tuki olisi vahvistettava liitteessä mainitun suuruiseksi, ja
- (7) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen maltaiden vientituet vahvistetaan liitteessä mainitun suuruiseksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä heinäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUVL L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 170, 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EYVL L 194, 23.7.2002, s. 26.

LIITE

maltaiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 17 päivänä heinäkuuta 2003 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
1107 10 19 9000	A00	EUR/t	0,00
1107 10 99 9000	A00	EUR/t	0,00
1107 20 00 9000	A00	EUR/t	0,00

Huom: Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 1779/2002 (EYVL L 269, 5.10.2002, s. 6).

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1281/2003,
annettu 17 päivänä heinäkuuta 2003,
asetuksessa (EY) N:o 936/2003 tarkoitetun ohran vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitet-
tujen tarjousten osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1104/2003 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1163/2002 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1324/2002 ⁽⁵⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tiettyihin kolmansiin maihin vietävän ohran vientitukea koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 936/2003 ⁽⁶⁾.

- (2) Asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklan mukaan komissio voi toimitettujen tarjousten perusteella asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä.
- (3) Erityisesti asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa säädetty perusteet huomioon ottaen ei ole aiheellista vahvistaa enimmäistukea.
- (4) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta niiden tarjousten osalta, jotka on toimitettu 11. ja 17. heinäkuuta 2003 välisenä aikana osana asetuksessa (EY) N:o 936/2003 tarkoitettua ohran vientitukea koskevaa tarjouskilpailua.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä heinäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUVL L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 170, 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EYVL L 194, 23.7.2002, s. 26.

⁽⁶⁾ EYVL L 127, 9.5.2002, s. 11.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1282/2003,
annettu 17 päivänä heinäkuuta 2003,
asetuksessa (EY) N:o 935/2003 tarkoitetun rukiin vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitet-
tujen tarjousten osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1104/2003 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1163/2002 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1324/2002 ⁽⁵⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tiettyihin kolmansiin maihin vietävän rukiin vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 935/2003 ⁽⁶⁾.

- (2) Asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklan mukaan komissio voi toimitettujen tarjousten perusteella asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä.

- (3) Erityisesti asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa säädetyt perusteet huomioon ottaen ei ole aiheellista vahvistaa enimmäistukea.

- (4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta niiden tarjousten osalta, jotka on toimitettu 11. ja 17. heinäkuuta 2003 välisenä aikana osana asetuksessa (EY) N:o 935/2003 tarkoitettua rukiin vientitukea koskevaa tarjouskilpailua.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä heinäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUVL L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 170, 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EYVL L 194, 23.7.2002, s. 26.

⁽⁶⁾ EUVL L 133, 29.5.2003, s. 45.

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 1283/2003,
annettu 17 päivänä heinäkuuta 2003,
tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 934/2003 tarkoitetun
tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1104/2003 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1163/2002 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1324/2002 ⁽⁵⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tiettyihin kolmansiin maihin vietävän tavallisen vehnän vientitukea koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 934/2003 ⁽⁶⁾.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o

1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet. Tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi.

- (3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.
- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 934/2003 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 11 ja 17 päivän heinäkuuta 2003 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta tavallisen vehnän enimmäisvientitueksi vahvistetaan 0,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä heinäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUVL L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 170, 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EYVL L 194, 23.7.2002, s. 26.

⁽⁶⁾ EUVL L 133, 29.5.2003, s. 42.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1284/2003,
annettu 17 päivänä heinäkuuta 2003,
asetuksessa (EY) N:o 699/2003 tarkoitetun durran tuontia koskevan tarjouskilpailun osana toimitet-
tujen tarjousten osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1104/2003 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 12 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 699/2003 ⁽³⁾ on avattu tarjouskilpailu, joka koskee enimmäisalennusta durran tuontitullista Espanjaan.
- (2) Komission asetuksen (EY) N:o 1839/95 5 artiklan mukaisesti ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2235/2000 ⁽⁵⁾, komissio voi asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä toimitettujen tarjousten osalta.

(3) Erityisesti asetuksen (EY) N:o 1839/95 6 ja 7 artiklassa säädetty perusteet huomioon ottaen ei ole aiheellista vahvistaa tuontitullin enimmäisalennusta.

(4) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta niiden tarjousten osalta, jotka on toimitettu 11. heinäkuuta—17. heinäkuuta 2003 osana asetuksessa (EY) N:o 699/2003 tarkoitettua durran tuontitullin alennusta koskevaa tarjouskilpailua.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä heinäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUVL L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 99, 17.4.2003, s. 29.

⁽⁴⁾ EYVL L 177, 28.7.1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EYVL L 256, 10.10.2000, s. 13.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1285/2003,
annettu 17 päivänä heinäkuuta 2003,
asetuksen (EY) N:o 1128/1999 mukaisesti jätettyjen enintään 80 kilogramman painoisia vasikoita
koskevien tuontioikeushakemusten hyväksyttävyydestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tietyistä kolmansista maista peräisin olevia enintään 80 kilogrammaa painavia vasikoita koskevan tariffikiintiön soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 28 päivänä toukokuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1128/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1144/2003 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1128/1999 2 artiklan 4 kohdassa säädetään, että niin sanotuille perinteisille tuojille varatut määrät jaetaan suhteellisesti 1 päivän heinäkuuta 2000 ja 30 päivän kesäkuuta 2003 välisenä aikana tapahtuneen tuonnin perusteella.
- (2) Käytettävissä olevien määrien jakaminen kyseisen asetuksen 2 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetuille toimijoille tapahtuu suhteellisesti haettujen määrien

perusteella. Ottaen huomioon, että haetut määrät ovat suurempia kuin käytettävissä olevat määrät, olisi vahvistettava yhtenäinen vähennysprosenttimäärä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Jokainen tuontioikeushakemus, joka koskee enintään 80 kilogramman painoisia eläviä nautaeläimiä, hyväksytään seuraaviin määriin asti:

- a) 25,0150 prosenttia asetuksen (EY) N:o 1128/1999 2 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti tuoduista määristä;
- b) 0,8525 prosenttia asetuksen (EY) N:o 1128/1999 2 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti tuoduista määristä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä heinäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 135, 29.5.1999, s. 50.

⁽²⁾ EUVL L 160, 28.6.2003, s. 45.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1286/2003,
annettu 17 päivänä heinäkuuta 2003,
valkosipulin tuontitodistusten myöntämisestä 1 päivän syyskuuta ja 30 päivän marraskuuta 2003
väliseksi vuosineljänneksiksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 47/2003 ⁽²⁾,

ottaa huomioon kolmansista maista tuotavan valkosipulin tariffikiintiöiden hallinnointitavan vahvistamisesta ja alkuperätodistusmenettelyjen perustamisesta 2 päivänä huhtikuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 565/2002 ⁽³⁾ ja erityisesti sen 8 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Määrät, joille (perinteiset tuojat ja uudet tuojat) ovat asetuksen (EY) N:o 565/2002 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti jättäneet todistushakemuksia 14 ja 15 päivänä heinäkuuta 2003, ylittävät Kiinan ja kaikkien muiden kolmansien maiden kuin Kiinan ja Argentiinan alkuperätuotteiden osalta käytettävissä olevat määrät.
- (2) Tämän vuoksi olisi määriteltävä, missä määrin komissiolle 17 päivänä heinäkuuta 2003 toimitetut todistushakemukset voidaan hyväksyä, ja vahvistettava tuojaluokkien ja tuotteiden alkuperän perusteella päivämäärät, joihin asti todistusten myöntäminen on keskeytettävä,

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 565/2002 3 artiklan 1 kohdan nojalla 14 ja 15 päivänä heinäkuuta 2003 jätetyt ja komissiolle 17 päivänä heinäkuuta 2003 toimitetut todistushakemukset hyväksytään liitteessä I ilmoitettujen haettuja määriä koskevien prosenttiosuuksien osalta.

2 artikla

Asetuksen (EY) N:o 565/2002 3 artiklan 1 kohdan mukaiset tuontitodistushakemukset, jotka koskevat 1 päivän syyskuuta ja 30 päivän marraskuuta 2003 välistä vuosineljänneestä ja jotka on jätetty 15 päivän heinäkuuta 2003 jälkeen mutta ennen liitteessä II ilmoitettua päivämäärää, hylätään asianomaisen tuojaluokan ja alkuperän osalta.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 18 päivänä heinäkuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2003.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 7, 11.1.2003, s. 64.

⁽³⁾ EYVL L 86, 3.4.2002, s. 11.

LIITE I

Tuotteiden alkuperä	Prosenttiosuudet		
	Kiina	Muut kolmannet maat kuin Kiina ja Argentiina	Argentiina
— perinteiset tuojat (asetuksen (EY) N:o 565/2002)	22,355 %	49,382 %	X
— uudet tuojat (asetuksen (EY) N:o 565/2002)	0,839 %	13,742 %	X

X: Tämän alkuperän osalta ei ole vahvistettu kiintiötä kyseiseksi vuosineljänneksiksi.

—: Komissiolle ei ole toimitettu yhtään todistushakemusta.

LIITE II

Tuotteiden alkuperä	Päivämäärät		
	Kiina	Muut kolmannet maat kuin Kiina ja Argentiina	Argentiina
— perinteiset tuojat (asetuksen (EY) N:o 565/2002 2 artiklan c kohta)	30.11.2003	30.11.2003	—
— uudet tuojat (asetuksen (EY) N:o 565/2002 2 artiklan e kohta)	30.11.2003	30.11.2003	—

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 17 päivänä helmikuuta 2003,
toimenpiteestä, jonka Alankomaat on toteuttanut kansainvälisen rahoitustoiminnan tukemiseksi

(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 568)

(Ainoastaan hollanninkielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2003/515/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon sopimuksen Euroopan talousalueesta ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on mainittujen artiklojen mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa ⁽¹⁾ ja ottaa huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

taista Euroopan unionin valtiontukea koskevan politiikan kanssa: kummankin tavoitteena on sellaisten toimenpiteiden poistaminen, jotka vääristävät tai uhkaavat vääristää kilpailua sisämarkkinoilla. Komissio panee merkille myös edistymisen haitallisen verokilpailun poistamisessa ja erityisesti ne toimenpiteet, jotka jäsenvaltiot ovat toteuttaneet menettelysääntöryhmän mainitsemien toimenpiteiden poistamiseksi tai niiden haitallisten vaikutusten kumoamiseksi.

- (2) Komissio pyysi 12 päivänä helmikuuta 1999 päivätyllä kirjeellä Alankomailta kansainväliseen rahoitustoimintaan sovellettavaa järjestelmää (konsernirahoitustoimintaan sovellettava järjestelmä, jäljempänä 'cfa-järjestelmä') koskevia tietoja. Alankomaat toimitti pyydytetyt tiedot 8 päivänä maaliskuuta 1999 päivätyllä kirjeellä.

1. MENETTELY

- (1) Haitallisen verokilpailun poistamiseksi Ecofin-neuvosto hyväksyi vuonna 1997 yritysverotukseen sovellettavat menettelysäännöt ⁽²⁾, minkä lisäksi se perusti työryhmän arvioimaan näiden menettelysääntöjen soveltamisalaan mahdollisesti kuuluvia verotuksellisia toimenpiteitä. Menettelysääntöjen yhteydessä antamansa lupauksen mukaisesti komissio antoi vuonna 1998 tiedonannon valtiontukisääntöjen soveltamisesta yritysten välittömään verotukseen liittyviin toimenpiteisiin ⁽³⁾. Komissio painottaa tiedonannossa, että se tulee soveltamaan näitä sääntöjä tiukasti ottaen huomioon yhdenmukaisen ja oikeudenmukaisen kohtelun periaatteen. Komissio on tässä yhteydessä aloittanut haitallisina pidettyjen toimenpiteiden tutkimisen menettelysääntöryhmässä valtiontukisääntöjen perusteella. Komissio huomauttaa, että menettelysääntöryhmän työskentely on yhdensuun-
- (3) Komissio ilmoitti 11 päivänä heinäkuuta 2001 päivätyllä kirjeellä Alankomaille päätöksestään aloittaa kyseisen tuen osalta EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukainen menettely.
- (4) Komission päätös menettelyn aloittamisesta on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ⁽⁴⁾. Komissio on kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa tästä tuesta.
- (5) Komissio on saanut huomautuksia asianomaisilta. Komissio on toimittanut huomautukset Alankomaille lausuntoa varten ja saanut sen lausunnon 30 päivänä tammikuuta 2002 päivätyllä kirjeellä.

⁽¹⁾ EYVL C 306, 31.10.2001, s. 6.

⁽²⁾ EYVL C 2, 6.1.1998, s. 1.

⁽³⁾ EYVL C 384, 10.12.1998, s. 3.

⁽⁴⁾ Katso alaviite 1.

- (6) Alankomaat on toimittanut komissiolle lisätietoja 18 päivänä heinäkuuta 2002 ja 3 päivänä lokakuuta 2002 päivätyillä kirjeillä. Komission ja Alankomaiden edustajat ovat neuvotelleet useaan otteeseen menettelyn aikana.

2 YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS TUESTA

- (7) Yleiset säännökset riskivaruksista kansainvälisen konsernin rahoitustoimintaa varten sisältyvät vuodelta 1969 peräisin olevan yritysten tuloverolain 15 §:n b momenttiin. Tämä säännös on sisällytetty 13 päivänä joulukuuta 1996 annettuun lakiin, johon on sisällytetty myös säännöksiä, joiden tarkoituksena on rajoittaa mahdollisuutta vähentää korkotulot, jotka liittyvät kansainvälistä toimintaa harjoittavien konsernien sisäiseen rahoitustoimintaan, verotettavasta yhtiötulosta keinotekoisien lainaoperaatioiden kautta. Säännöksellä on tarkoitus estää Alankomaiden yhtiöveropohjan keinotekoinen mureneminen.

2.1 Tavoite

- (8) Alankomaiden viranomaisten mukaan Alankomaiden parlamentti on pyrkinyt toimenpiteen avulla estämään kansainvälistä toimintaa harjoittavia alankomaalaisia yrityksiä siirtämästä konsernirahoitustoimintaansa ulkomailla, erityisesti veroparatiiseissa toimiviin rahoitusyhtiöihin.

2.2 Toiminnan ehdot

- (9) Varauksen muodostamista koskevat pyynnöt käsittelee nimenomaisesti tätä tarkoitusta varten perustettu koordinaatitointikomitea. Komitealla ei ole harkintavaltaa, kuten ei myöskään ministeriöllä tai valtion viranomaisilla. Asiasta on annettu malliasetus (julkaistu 2 päivänä lokakuuta 1997), jonka tarkoituksena on varmistaa lain asianmukainen soveltaminen mahdollisten väärinkäytösten estämiseksi.
- (10) Jokainen verovelvollinen yritys, joka täyttää laissa määritellyt edellytykset, voi tehdä riskivaruksen riippumatta siitä, onko kyseessä alankomaalainen vai ulkomaalainen yritys.
- (11) Jotta yritys voisi tehdä riskivaruksen, sen rahoitustoiminnan on kohdistuttava yrityksiin, jotka ovat osa konsernia ja toimivat vähintään neljässä maassa tai vähintään kahdessa maanosassa. Yrityksen katsotaan kuuluvan alankomaalaisen yrityksen kanssa samaan konserniin, jos kyseiset yritykset omistavat toistensa osakepääomasta yli 33,33 prosenttia. Osakkeita, jotka eivät anna osakkeenomistajalle oikeutta yrityksen selvitystilasta aiheutuviin tuloihin, ei oteta huomioon määritettäessä tätä omistusosuutta.
- (12) Lain 15 §:n b momentin nojalla rahoitustoiminnaksi katsotaan seuraavat toiminnot: konserniin kuuluvien yritysten liiketoiminnan ja liikeomaisuuden rahoitta-

minen, mukaan luettuina yritysosuuksien rahoittaminen sekä yrityksen omaisuuden käyttö- ja rahoitusleasing konserniin kuuluville yrityksille ja sijoitustoiminta.

- (13) Järjestelmän tuensaajien on osoitettava, että varoja todella sijoitetaan ja annetaan lainaksi säännöllisesti. Riskivaruksen tekevän yrityksen on siten kyettävä toimimaan itsenäisesti. Sen johdolla on oltava kyky ja valtuudet toteuttaa kaikki tämän edellyttämät toimenpiteet. Toimintaa on harjoitettava ainoastaan Alankomaista käsin ilman, että siihen puututaan merkittävästi muualta. Yksikön on osallistuttava rahoitustoiminnan järjestämiseen ja hoitamiseen konserniin kuuluvien yritysten puolesta muuten kuin satunnaiselta pohjalta.
- (14) Lisäksi jokaisen kyseisissä neljässä maassa toimivan osakkuusyrityksen osuuden yrityksen rahoitustoimintaan liittyvästä verotettavasta tulosta on oltava vähintään 5 prosenttia. Jokaisen eri maanosassa toimivan osakkuusyrityksen osuuden yrityksen rahoitustoimintaan liittyvästä tulosta on oltava vähintään 10 prosenttia. Jotta toiminnan kansainvälinen luonne tulisi vielä paremmin ilmi, enintään 10 prosenttia yrityksen rahoitustoiminnastaan käyttämästä kokonaispääomasta (oma ja vieras pääoma) voi kohdistua suoraan tai välillisesti alankomaalaisiin konserniyhtiöihin.
- (15) Jos yritys ei täytä laissa säädettyjä edellytyksiä, se ei voi tehdä riskivarausta. Samoin jos yritys lakkaa täyttämästä edellytykset, riskivaraus puretaan kokonaan ja sitä verotetaan täysimääräisen yhtiöverokannan mukaisesti.

- (16) Veroviranomaiset käsittelevät cfa-järjestelmää koskevat yritysten hakemukset. Lupa myönnetään kymmeneksi vuodeksi.

2.3 Veroetuudet

- (17) Jos kaikki vaatimukset täyttyvät, yritys voi tehdä riskivaruksen konsernin kansainväliseen rahoitustoimintaan liittyvien erityisten riskien kattamiseksi. Varauksessa voidaan ottaa vuosittain huomioon enintään 80 prosenttia rahoitustoiminnasta saaduista voitoista (pääasiassa korkotuloja ja rojalteja) ja mahdollista yritysvaltausta varten tehdyistä lyhytaikaisista portfolio-sijoituksista (jäljempänä 'rahoitustulos').
- (18) Portfolio-sijoitusten osuudelle rahoitustuloksesta säädetään laissa kaksi raja-arvoa (osuus voi olla enintään alhaisemman arvon suuruinen): joko 25 prosenttia konsernin nettoarvosta tai kaikkien osakkuuksien ja konsernin sisäisten luottojen yhteismäärä (osakkuudet alankomaalaisissa yrityksissä voivat olla enintään 1/9 suhteessa osakkuuksiin ulkomaalaisissa yrityksissä). Varauksessa ei voida ottaa huomioon muita liiketoiminnasta saatavia tuloja.

- (19) Rahoitustulos (nettotulo) lasketaan sen jälkeen kun on otettu huomioon kulut, mukaan lukien korkokulut ja tietty osuus rahoitustoimintaan liittyvistä yleiskustannuksista. Rahoitustuloksi ei katsota voittoja, jotka on vapautettu verosta tytäryhtiövapautuksen nojalla tai kaksinkertaista verotusta koskevien verohuojennussääntöjen nojalla (koskee sivuliikkeiden tuloja). Riskivarauksesta vapautuneita varoja ei myöskään pidetä rahoitustulona.
- (20) Tämän lisäksi varaukseen vuodessa siirrettävien varojen määrä on rajoitettu laissa enintään 80 prosenttiin verotettavasta kokonaistulosta (mukaan lukien muut kuin rahoitustoiminnasta saatavat tulot). Tällä tavoin muun liiketoiminnan tappiot laskevat riskivarauksen enimmäismäärän laskentaan käytetyn rahoitustulon osuuden alle 80 prosenttiin voitosta. Tätä 80 prosentin sääntöä varten yrityksen verotettava voitto lasketaan ennen riskivaraukseen tehtyjä siirtoja tai sieltä vapautettuja varoja. Edellisiltä vuosilta siirretyt tappiot on vähennettävä.
- (21) Jos yrityksellä on "hankintarahasto" yhtiä tai useampaa yritystä koskevia (verottajalle todistettavia) ostohankkeita varten, se voi tietyin rajoituksin lisätä kyseisestä rahastosta saadun tuoton nettorahoitustuloon, jonka perusteella lasketaan riskivaraukseen siirrettävät varat. Edellä kuvaillulla tavalla rajoitetun rahaston on muodostuttava likvideistä varoista, jotka voidaan ottaa käyttöön lyhyellä varoitusajalla. Yritysosto on toteutettava osakkeita ostamalla.
- (22) Riskivarauksen purkaminen voi tapahtua vapaaehtoisesti tai pakon edessä.
- (23) Jos yritys hankkii alankomaalaisen tai ulkomaalaisen yhtiön taikka tekee pääomasijoituksia tällaisiin yhtiöihin, se voi vapauttaa varauksesta määrän, joka on 50 prosenttia kauppahinnasta tai pääomasijoituksesta, eikä vapautetuista varoista tällöin kanneta välitöntä veroa. Hankittujen yritysosuuksien verotuksellisesta arvosta vähennetään kuitenkin 50 prosenttia. Tällä tavoin mahdolliset selvitystilasta aiheutuvat tappiot otetaan verotuksessa etukäteen huomioon. Jos hankittuun yritykseen liittyviä selvitystilasta aiheutuvia tappioita todella syntyy, ne otetaan verotuksessa huomioon varaukseen jo tehdyn poiston määräisesti.
- (24) Jos Alankomaiden valtiovarainministeriö katsoo, että tytäryhtiön toimintaan tai sijaintipaikkaan liittyy poikkeuksellisia (esimerkiksi poliittisia tai ilmastollisia) riskejä, riskivarauksesta tehtävä vähennys nostetaan 100 prosenttiin. Sama koskee hankittujen yritysosuuksien verotuksellisesta arvosta tehtävää vähennystä. Myös tässä tapauksessa mahdolliset tulevat selvitystilasta aiheutuvat tappiot vähennetään samansuuruisesti. Vaikka tällaista tapausta ei ole koskaan esiintynyt, sama verokohtelu koskee konserniin kuuluvaan yritykseen tehtyä pääomasijoitusta, jonka avulla kyseinen yritys kykenee hoitamaan oikeuskanteeseen perustuvat vastuunsa, joita sen ei olisi mahdollista hoitaa omista varoistaan. Tällaisessa pääomasijoituksessa ei saa kuitenkaan olla kysymys lainan muuntamisesta osakepääomaksi tai pysyvän toimipaikan muuttamisesta tytäryhtiöksi. Konsernin on omistettava pääomasijoituksen saaneen tytäryhtiön osakkeet vähintään viiden vuoden ajan, ellei niistä sitten luovuta pääasiassa kaupallisten syiden vuoksi.
- (25) Ilman yritysosuuksien hankintaa tai pääomasijoitustakin riskivaraus voidaan purkaa vapaaehtoisesti milloin tahansa tekemällä tätä koskeva kirjallinen pyyntö. Tällainen riskivarauksen purkaminen on toteutettava viitenä samansuuruisena vuotuisena eränä, joihin jokaiseen sovelletaan erityistä 10 prosentin verokantaa. Kyseisten viiden vuoden aikana varausta ei saa kasvattaa, mutta sitä voidaan purkaa pääomasijoituksia varten. Alankomaista käsin harjoitettavaa toimintaa ja ulkomaan toimintoja koskevia vaatimuksia on noudatettava täysimääräisesti myös kyseisenä aikana. Kaikkia tänä aikana syntyneitä rahoitustuloja verotetaan normaalin yhtiöverokannan mukaan eikä niitä voida siirtää varaukseen.
- (26) Vähennyskelpoiset tappiot, jotka syntyvät riskeistä, joita varten varaus tehtiin (mukaan lukien saatavista luopuminen, pysyvien toimipisteiden selvitystilasta aiheutuvat tappiot sekä niiden toimintatappiot yrityksessä tai konsernissa), edellyttävät, että varausta puretaan tappion suuruisella määrällä ja tästä kannetaan veroa. Jos varaus ei ole riittävä, sen ylittävät tappiot vähennetään muusta voitosta. Seuraavat riskit/tappiot edellyttävät, että varausta puretaan:
- yritysosuuden osakepääoman arvonalennuksen ylittävät riskit,
 - lainojen poistot ja selvitystilasta aiheutuvat tappiot, jotka vähennetään voitosta Alankomaissa,
 - toimijaan yhteydessä olevien elinten omistusosuuksien arvonalennuksesta aiheutuvat tappiot, jotka eivät kuulu tytäryhtiövapautuksen soveltamisalaan,
 - tappiot, jotka johtuvat ulkomaisen yrityksen toiminnan harjoittamisesta jossakin muussa maassa sijaitsevan pysyvän toimipaikan välityksellä, jos nämä tappiot aiheutuvat konsernin alankomaisessa osassa,
 - valuuttakurssitappiot.
- (27) Varauksen purku, josta kannetaan veroa normaalin yhtiöverokannan mukaan, on pakollista siinä vaiheessa, kun yritystä ei enää veroteta Alankomaissa (erityisesti jos yritys asetetaan selvitystilaan tai sen verotuksellinen kotipaikka siirretään ulkomaille). Tätä veronalaista varauksen purkua ei oteta huomioon rahoitustulosta laskettaessa eikä sitä voida käyttää uuden varauksen tekemiseen. Myös silloin kun yritys enää täyttää sitä ehtoa, että toimintaa on tosiasiallisesti harjoitettava Alankomaista käsin, eikä ulkomaan toimintaa koskevia tai muita laissa säädettyjä ehtoja, varaus puretaan automaattisesti ja sitä verotetaan edellä esitetyllä tavalla.

- (28) Jos pakollinen purku tapahtuu vapaaehtoiseen purkuun liittyvän viiden vuoden aikarajan kuluessa, ylimääräinen 25 prosentin vero kannetaan kaikista vapaaehtoisesti puretuista eristä, joihin on sovellettu erityistä 10 prosentin verokantaa, mikä nostaa todellisen verokannan 35 prosenttiin.

2.4 Toimenpiteen kustannukset

- (29) Alankomaiden viranomaisten mukaan cfa-järjestelmä ei vaikuta talousarvioon.

3 MENETTELYN ALOITTAMISEN SYYT

- (30) Koska cfa-järjestelmä tarjoaa tilapäisiä tai pysyviä veretuksia ainoastaan monikansallisille yrityksille, jotka toimivat neljässä valtiossa tai kahdessa maanosassa, komissio katsoi, että järjestelmä vahvistaa tällaisten monikansallisten yritysten kilpailuasemaa ja että se saattaa olla EY:n perustamissopimuksen 86 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea. Koska cfa-järjestelmän tarjoamat edut eivät liity työpaikkoja luoviin investointeihin tai erityisiin hankkeisiin, ne näyttävät yksinomaan vähentävän yritysten kiinteitä kustannuksia. Komissio katsoi tämän vuoksi, että etuja voitiin pitää toimintatukena, johon ei voida soveltaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 ja 3 kohdassa määrättyjä poikkeuksia.

4 ASIANOMAISTEN HUOMAUTUKSET

- (31) Määräajan kuluessa saatiin 59 yrityksen ja VNO-NCW:n⁽⁵⁾ huomautukset. Huomautuksia saatiin pääasiassa yrityksiltä, jotka käyttävät tai ovat käyttäneet cfa-järjestelmää. Kolmen yrityksen huomautuksia ei ole toimitettu Alankomaille, koska ne toimitettiin myöhässä. Nämä huomautukset vastaavat kuitenkin suuressa määrin määräajan kuluessa toimitettuja huomautuksia. Lähes kaikki huomautuksia toimittaneet yritykset yhtyvät VNO-NCW:n esittämiin huomautuksiin, joiden sisältöä kuvaillaan seuraavassa lyhyesti.

4.1 Cfa-järjestelmä ei ole tukea

- (32) Ensinnäkin cfa-järjestelmä on otettu käyttöön pääomapaon estämiseksi Alankomaista. Sen tarkoituksena oli poistaa eri maiden välistä verokilpailua eikä vaikuttaa yritysten välisiin kilpailuedellytyksiin. Tuen yhteensopivuutta EY:n perustamissopimuksen määräysten kanssa olisi siten arvioitava 96 ja 97 artiklan perusteella eikä valtiontukea koskevien määräysten perusteella.
- (33) Toiseksi cfa-järjestelmä ei ole tukea, koska järjestelmää käyttäville yrityksille ei aiheudu siitä etua. Kansainvälisen rahoitustoiminnan liikkuvuuden huomioonottaen on

luonnollista, että yritykset sijoittavat siihen liittyvät toimintonsa sinne, missä verotus on edullisinta. Koska verokanta oli esitettyjen tosiseikkojen tapahtuma-ajan kohtana Alankomaissa 35 prosenttia, yritykset pyrkivät siirtämään rahoitustoimintansa muissa, verotukseltaan edullisemmissa maissa toimiviin yhtiöihin. Alankomaiden hallitus pyrki cfa-järjestelmän käyttöönoton avulla estämään tämän pääomapaon. Näin ollen ei voida väittää, että järjestelmää käyttävät kansainväliset yritykset saisivat siitä etua, koska ne olisivat ilman järjestelmää siirtäneet rahoitustoimintansa johonkin muuhun maahan. Se, onko kysymys taloudellisesta hyödystä, riippuu siten rahoitustoiminnan tosiasiallisesta verotuksesta kyseisessä maassa. Näin ollen järjestelmä ei kevennä näiden yritysten normaaleja kiinteitä kustannuksia.

- (34) Kolmanneksi järjestelmä on tuonut lisää verotuloja, minkä vuoksi ei voida todeta, että järjestelmän täytäntöönpano olisi pitänyt rahoittaa valtion varoista.

- (35) Neljänneksi on todettava, että kysymys ei ole tiettyjä yrityksiä tai tiettyä tuotannonalaa suosivasta toimenpiteestä, vaan yleisestä toimenpiteestä. Kaikki Alankomaissa toimivat yritykset voivat taloudellisesta toiminnastaan riippumatta käyttää järjestelmää, jos ne harjoittavat konsernirahoitustoimintaa. Lisäksi cfa-järjestelmässä ei aseteta yrityksen kokoon tai kansallisuuteen liittyviä ehtoja. Toisin kuin komissio väittää, järjestelmää ei ole tarkoitettu pääasiassa suurille alankomaalaisille konserneille. Cfa-järjestelmä on siten verrattavissa Italian soveltamaan verojärjestelmään, jonka tarkoituksena on kannustaa italialaisyhtiöitä hylkäämään harmaa talous⁽⁶⁾ ja jonka komissio on äskettäin todennut yleiseksi toimenpiteeksi.

- (36) Viidenneksi voidaan todeta, että ehto, jonka mukaan yritysten on toimittava neljässä maassa tai kahdessa maanosassa, ei vaikuta toimenpiteen yleiseen luonteeseen. Juuri tämän vaatimuksen täyttäviin yrityksiin kohdistuvat nimittäin suurimmat kansainväliset rahoitusriskit, joita cfa-järjestelmällä pyritään lieventämään. Ei ole kovinkaan todennäköistä, että ainoastaan yhdessä tai kahdessa maassa toimiviin yrityksiin kohdistuisi vastaavia riskejä. Kysymys siitä, pidetäänkö rajana yrityksen toimintaa kolmessa, neljässä tai viidessä maassa, ei ole asian kannalta merkityksellinen, koska Alankomaiden lainsäädännössä vahvistettu raja on asetettuun tavoitteeseen nähden kohtuullinen ja sopii siten järjestelmän luonteeseen ja tarkoitukseen.

- (37) Lisäksi asetetut kriteerit ovat objektiivisia, eikä Alankomaiden viranomaisilla ole harkintavaltaa, kun ne päättävät yrityksen osallistumisesta cfa-järjestelmään.

⁽⁵⁾ Alankomaiden työnantajajärjestö: Verbond van Nederlandse Ondernemingen - Nederlands Christelijk Werkgeversverbond.

⁽⁶⁾ N 674/01.

- (38) Lopuksi on todettava, että Alankomaiden verojärjestelmän puitteissa oli jo ennen cfa-järjestelmän käyttöönottoa tietyissä olosuhteissa mahdollista vapauttaa verotuksesta erityisiin riskeihin liittyviä varauksia. VNO-NCW:n mukaan tämä koskee erityisesti vientiriskivarausta, joka ei ole valtiontukea.

4.2 Jos tuki on valtiontukea, se on voimassa olevaa tukea

- (39) Ensinnäkin komissio on ennen cfa-järjestelmän käyttöönottoa vuonna 1997 toistuvasti vahvistanut kantansa, jonka mukaan vastaavanlaiset toimenpiteet eivät ole valtiontukea. Jos komissio muuttaa politiikkaansa, on yleisten oikeusvarmuutta ja huolellisuutta koskevien periaatteiden mukaista, että se ilmoittaa kantansa muuttumisesta hyvissä ajoin. Jos komissio ei ilmoita asiasta, sen on otettava huomioon toimintansa asianomaisissa jäsenvaltioissa ja yrityksissä herättämä perusteltu luottamus. Tässä yhteydessä sen on otettava erityisesti huomioon, että yrityksen verotusta varten laatimaa kirjanpitoa ei voida järjestää takautuvasti uudelleen.
- (40) Toiseksi yritysverotukseen sovellettavista menettelysäännöistä 1 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston päätöslauselman⁽⁷⁾ (jäljempänä 'menettelysäännöt') J kohtaan sisältyvä yhdenmukaisen ja oikeudenmukaisen kohtelun periaate estää sen, että komissio voisi katsoa cfa-järjestelmän uudeksi tueksi, koska se on aikaisemmin katsonut Belgiassa toimivat koordinoitikeskukset voimassa olevaksi tueksi. Näin on etenkin sen vuoksi, että oikeuskäytännöstä ilmenee, että uutta tukea koskevan menettelyn aloittamisella on kauaskantoisia seurauksia. Päätelmänä onkin todettava, että komission olisi käsiteltävä cfa-järjestelmää voimassa olevaa tukea koskevan menettelyn mukaisesti, eikä 11 päivänä heinäkuuta 2001 tehtyä päätöstä muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta voida sen vuoksi pitää voimassa.
- (41) Kolmanneksi komissio on 17 päivästä heinäkuuta 2000 alkaen tutkinut koordinoitikeskuksia koskevaa järjestelmää uudelleen neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽⁸⁾ (jäljempänä 'menettelyasetus') 1 artiklan b kohdan viidennen alakohdan perusteella voimassa olevana tukena. Siinä säädetään, että voimassa olevalla tuella tarkoitetaan "tukia, joiden voidaan katsoa olevan voimassa olevia tukia, koska voidaan osoittaa, että ne käyttöönottohetkellä eivät vielä olleet tukia, mutta ovat muuttuneet myöhemmin sellaisiksi yhteismarkkinoiden kehityksen johdosta ilman, että jäsenvaltio olisi muuttanut niitä". Komissio ei viittaa 17 päivänä heinäkuuta 2000 päivätyssä kirjeessään millään tavoin siihen, että yhteismarkkinoilla olisi tapahtunut tällaista kehitystä ennen 10 päivää joulukuuta 1998, jolloin komission tiedonanto valtioneuvoston päätösten soveltamisesta yritysten välittömään verotukseen⁽⁹⁾ (jäljempänä 'tiedonanto') julkaistiin. Järjestelmä on kuitenkin otettu käyttöön 1 päivänä tammikuuta 1997 eli kaksi vuotta ennen komis-

sion tiedonannon julkaisemista. Cfa-järjestelmä on siten katsottava voimassa olevaksi tueksi, koska se ei Belgiassa sovelletun järjestelmän tavoin ollut vielä käyttöönottohetkellä tukea, mutta on yhteismarkkinoiden kehityksen johdosta myöhemmin muuttunut sellaiseksi.

4.3 Jos kysymys on uudesta tuesta, sen takaisinperiminen on ristiriidassa yhteisön oikeuden yleisperiaatteiden kanssa

- (42) Ensinnäkin voidaan todeta, että Alankomaiden hallitus ja huolellinen taloudellinen toimija saattoivat komission Belgiassa toimivista koordinoitikeskuksista 1980-luvulla tekemien päätösten, komission jäsenen Sir Leon Brittanin Euroopan parlamentin jäsenelle vuonna 1990 antaman vastauksen ja muiden jäsenvaltioiden vastaavia toimenpiteitä koskevien komission toimien puuttumisen perusteella luottaa siihen, että cfa-järjestelmää ei katsottaisi valtiontueksi. Tämä perusteltu luottamus siihen, että cfa-järjestelmä soveltuu sisämarkkinoille, estää myönnetyn tuen takaisinperimisen lopulliseen päätökseen asti. Komissio painottaa myös itse, että menettelyn aloittamiseen liittyy vain alustava arviointi siitä, onko asianomainen toimenpide katsottava tueksi.
- (43) Toiseksi komissio on menettelyasetuksen nojalla velvoitettu toimimaan viipymättä, jos sen käytettävissä on tietoja mahdollisesti sääntöjenvastaisesta tuesta. Alankomaiden viranomaiset ovat toimittaneet komissiolle kaikki sen tarvitsemat tiedot jo vuonna 1997. Tämä käy ilmi myös siitä, että kaikki 11 päivänä heinäkuuta 2001 julkaistussa tiedoksiannossa cfa-järjestelmää vastaan esitetyt perustelut olisivat voineet perustua jo aikaisemmin saatuihin tietoihin. Komissio ei voi siten väittää, että se olisi toiminut vaaditulla nopeudella. Tämä peruste on vielä painavampi asiassa RSV annetun tuomion⁽¹⁰⁾ valossa. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on todennut tässä tuomiossaan, että komission epätavallisen pitkä toimimattomuus asiassa saattoi herättää tuensaajassa perustellun luottamuksen siihen, että myönnettyä tukea ei vastustettaisi.

4.4 Muut huomautukset

- (44) Eräät yritykset huomauttavat, että ne hyötyivät aikaisemmin Belgiassa sovelletusta koordinoitikeskuksia koskevasta verojärjestelmästä, joka niiden mukaan muistuttaa suuresti tarkasteltavana olevaa järjestelmää. Eräiden muiden mukaan päätös cfa-järjestelmän valitsemisesta ei perustunut yksinomaan verotukseen liittyviin tekijöihin, koska muut yhteisössä tai sen ulkopuolella kyseisenä ajankohtana sovelletut verojärjestelmät olivat edullisempia. Tätä päätöstä voitiin perustella useiden tekijöiden kokonaisuudella, jonka yhtenä osatekijänä on ollut Alankomaiden taloudellisen infrastruktuurin korkea laatu.

⁽⁷⁾ Ks. alaviite 2.

⁽⁸⁾ EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽⁹⁾ Ks. alaviite 3.

⁽¹⁰⁾ Asia 223/85, RSV v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 24.11.1987, Kok. 1987, s. 4617.

5 ALANKOMAIDEN HUOMAUTUKSET

- (45) Alankomaiden viranomaiset huomauttavat ensiksi, että komissio on aloittanut menettelyn niiden tietojen perusteella, jotka toimitettiin sille vastauksena 12 päivänä helmikuuta 1999 päivättyyn tietopyyntöön, vaikka nämä tiedot oli toimitettu sille jo 21 päivänä maaliskuuta 1997 ja 6 päivänä tammikuuta 1998 päivätyillä kirjeillä vastauksena komission 5 päivänä maaliskuuta 1997 esittämään pyyntöön.

5.1 Ohjelman käyttöönoton taustaa

- (46) Alankomaiden mukaan järjestelmä on otettu käyttöön sen jälkeen, kun kansainväliset konsernit alkoivat siirtää rahoitustoimintaansa verotussyistä ulkomaille. Veroviranomaisten arvioiden mukaan kyseisenä ajankohtana siirretyn pääoman arvo oli yli 15 miljardia Alankomaiden guldeneja. Tämän pääoman tuotosta ei voitu enää kantaa Alankomaiden yhtiöveroa. Alankomaat katsoi tarpeelliseksi vahvistaa lainsäädäntötoimen, jonka perusteella Alankomaihin sijoittautuneille kansainvälistä toimintaa harjoittaville yrityksille olisi kiinnostavampaa siirtää rahoitustoimintansa takaisin Alankomaihin tai säilyttää ne siellä. Toimenpide sopii muodoltaan vuodelta 1969 peräisin olevan yritysten tuloverolain luonteeseen ja tarkoitukseen. Siinä on kysymys tiettyjen — erityisesti kansainvälisten konsernien toimintaan liittyvien — riskien kattamiseksi tarkoitetuista varauksista. Järjestelmä koskee erityisesti rahoitustoimintaa ja yritysosuuksia. Alankomaiden mukaan kysymys ei ole verovapautuksesta, koska perustettu varaus on tosiasiallisesti veronalainen. Toimenpiteen tarkoituksena ei ole ulkomaille sijoittautuneiden, kansainvälistä toimintaa harjoittavien yritysten konsernirahoitustoiminnan houkuttelemisen Alankomaihin. Järjestelmä on kuitenkin myös tällaisten yritysten käytettävissä tarkalleen samojen ehtojen mukaisesti.
- (47) Toisaalta Alankomaat painottaa, että järjestelmä on avoin eikä siihen sisälly tarkastavalle viranomaiselle tai muulle täytäntöönpanosta vastaavalle elimelle annettua harkintavaltaa. Järjestelmän soveltamiselle asetetun ainoan rajoituksen (jonka mukaan yrityksen on harjoitettava toimintaa vähintään neljässä maassa tai kahdessa maanosassa) tarkoituksena on yksinomaan varmistaa, että järjestelmää käyttävät ainoastaan sellaiset yritykset, joihin kohdistuu juuri varausmahdollisuuden perustana olleita riskejä.
- (48) Alankomaiden mukaan järjestelmä on osa toimenpidepakettia, jolla selvennetään ehtoja, jotka ulkomaille sijoittautuneen konsernirahoitusyhtiön on täytettävä, jotta se katsottaisiin Alankomaissa tytäryhtiövapautuksen mukaiseksi yritysosakkuudeksi, ja jolla rajoitetaan tai muutoin säännellään tiettyjä konsernien puitteissa tehtäviä, yhtiöveropohjan keinoitekoiseen murenemiseen johtavia perusteettomia korkovähennyksiä.

- (49) Lisäksi Alankomaat katsoo, että järjestelmällä saavutetaan asetetut tavoitteet, koska järjestelmän kattamat konsernirahoituspääomat olisi ilman järjestelmää siirretty Alankomaista ulkomaille. Yritysten, jotka ovat päättäneet jäädä Alankomaihin tai sijoittautua sinne, ei voida katsoa saaneen etua, koska ne ovat jättäneet käyttämättä hyväkseen eräiden muiden maiden alhaisempaa verokantaa. Alankomaissa tosiasiallinen verotus riippuu konsernirahoitusvoittojen ja -tappioiden (joiden kattamiseksi varaus on perustettu) kehityksestä.

5.2 Järjestelmän katsominen EY:n perustamissopimuksen 87 artiklassa tarkoitetuksi tueksi

- (50) Alankomaat katsoo, että konsernirahoitusjärjestelmä, sellaisena kuin siitä on säädetty vuodelta 1969 peräisin olevan yritysten tuloverolain 15 §:n b momentissa, ei ole EY:n perustamissopimuksen 87 artiklassa tarkoitettu tukitoimenpide. Alankomaiden mukaan järjestelmää ei rahoiteta valtion varoista. Lisäksi se on yleinen toimenpide, joka sopii kyseisen lainsäädännön luonteeseen ja tarkoitukseen.

5.2.1 Cfa-järjestelmää ei rahoiteta valtion varoista

- (51) Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan mukaiseksi tueksi voidaan katsoa ainoastaan sellaiset edut, jotka on rahoitettu valtion varoista ⁽¹¹⁾. Cfa-järjestelmää ei kuitenkaan rahoiteta valtion varoista, koska se on perustettu siten, että se ei vaikuta talousarvioon. Järjestelmään kuuluvat sekä tulo- että menotilit.
- (52) Cfa-järjestelmän käyttöönoton jälkeen vuonna 1998 Alankomaihin on sijoitettu noin 10 miljardia euroa, jotka tuottivat aikaisemmin tuloa ulkomaille eikä niistä siten kertynyt verotuloja Alankomaissa. Lisäksi järjestelmän käyttöönoton avulla on voitu pysäyttää suuntaus siirtää rahoitustoimintoja muihin maihin. Tältä osin voidaan todeta, että järjestelmän käyttöönotolla on ollut myönteinen vaikutus Alankomaiden verotuloihin. Järjestelmän tuoman edun osalta Alankomaat arvioi, että järjestelmän mukainen rahoitustoimintojen verotus on keskimäärin noin 15 prosenttia. Tähän on lisättävä riskivaruksen veronalaisuus sekä tavanomaisen verokannan mukaisesti verotettava muista toiminnoista saatu voitto. Onkin vaikea päätellä, onko järjestelmä edullisempi vai epäedullisempi kuin ne ulkomaiset verojärjestelmät, joista yritykset hyötyivät ennen järjestelmän käyttöönottoa vuonna 1997.

5.2.2 Järjestelmä on yleinen toimenpide

- (53) Järjestelmää ei ole rajoitettu tietyille aloille, tietyille aikavälille tai tietyille alueille ⁽¹²⁾. Siihen ei myöskään sisälly valtion viranomaisille annettua harkintavaltaa.

⁽¹¹⁾ Asia C-379/98, Preussen Elektra/Schleswig, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, 13.3.2001, Kok. 2001, s. I-2099, 59 kohta.

⁽¹²⁾ Ks. komission päätös N:o 96/369/EY (EYVL L 146, 20.6.1996, s. 42).

- (54) Kuten komissio tiedonannossaan toteaa, se seikka, että verotustoimenpide hyödyttää joitakin yrityksiä enemmän kuin toisia, ei välttämättä merkitse toimenpiteen kuulamista valtiontukia koskevien kilpailusääntöjen soveltamisalaan ⁽¹³⁾. Alankomaiden mukaan komission väite, jonka mukaan järjestelmä on tarkoitettu pääasiassa suurille alankomaalaisille konserneille, ei pidä paikkaansa väitetyä valikoivuuden suhteen. Käytännössä on osoitautunut, että järjestelmään osallistuu ainakin 16 yritystä, joiden maailmanlaajuinen työntekijämäärä alittaa 1 000 työntekijää (näistä kymmenessä yrityksessä on alle 500 työntekijää), ja että ainakin 16 yrityksen konsernirahoitustoimintaan käyttämän pääoman arvo alittaa 27 miljoonaa euroa (näistä 9 yrityksessä kyseinen pääoma alittaa 7 miljoonaa euroa). Järjestelmään hyväksytyistä 87 yrityksestä ainoastaan 20 on julkisen kaupankäynnin kohteena Amsterdamin pörssin AEX- tai Midkap-listoilla.
- (55) Kahdessa maanosassa tai neljässä maassa toimimista koskevaa vaatimusta ei voida pitää tuen valikoivuutta osoittavana ehtona, vaan kohtuullisena arviointiperusteena, jonka perusteella voidaan rajata riittävän todellisia riskejä sisältävät toiminnot. Lainsäädäntöön perustuvaa, objektiivista arviointiperustetta, joka tarjoaa tällaiselle toiminnalle riittävän varmuuden, on pidettävä tässä yhteydessä huomattavasti parempana kuin esimerkiksi tarkastavalle viranomaiselle myönnettyä harkintavaltaa, jonka rajat kansallinen tuomioistuin asettaa. Kysymyksessä on tarpeellinen soveltamissäännös, joka sopii vuodelta 1969 peräisin olevan yritysten tuloverolain 15 §:n b momentin mukaiseen järjestelmään ja joka lisäksi vähentää hallinnollisia kustannuksia.
- 5.2.3 Cfa-järjestelmä sopii vuodelta 1969 peräisin olevan yritysten tuloverolain luonteeseen ja tarkoitukseen**
- (56) Järjestelmän tavoitteena on yhtiöveropohjan keinotekoisien murenemisen estäminen, jonka perusteella se on tarpeellinen ja tarkoituksenmukainen vuodelta 1969 peräisin olevan yritysten tuloverolain mukaisen järjestelmän kannalta. Myös yritysten tuloverojärjestelmän luonne ja tarkoitus perustelevat sen käyttöönottoa. Cfa-järjestelmän soveltamisvaatimukset (substanssivaatimukset, kahdessa maanosassa tai neljässä maassa toimimista koskeva rajoitus sekä rahoitustoiminnan hajautusvaatimus) ovat tarpeen järjestelmän tehokkuuden varmistamiseksi, sen tavoitteiden (kansainvälisen konsernin toimintaan liittyvien riskien kattamiseksi tarkoitettujen varauksen salliminen) saavuttamiseksi ja harkintavallan käytön ehkäisemiseksi. Näitä vaatimuksia ei myöskään voida pitää valikoivina tai poikkeuksellisen tiukkoina.
- (57) Alankomaiden hallitus huomauttaa lisäksi, että järjestelmä, jossa tehdään varauksia tulevaisuudessa koituvien tappioiden varalta, on tyypillinen Alankomaiden verojärjestelmän mukaiselle taseen laskennalle. Tämä järjestelmä ei juurikaan poikkea tuloverolain 13 §:n mukaisesta kustannustasausvarauksesta, jota myös sovelletaan yhtiöveroa kannettaessa.
- (58) Yritysten tuloverotusta koskevalle Alankomaiden järjestelmälle on tyypillistä myös se, että yrityksellä on (vuosi)-taseensa laskennassa monilta osin harkintavaltaa (vaikkakin aina tietyin ehdoin ja rajoituksin). Näin yritys voi varastonsa arvostusta koskevassa laskelmassaan valita tilanteen mukaan useista järjestelmistä (omakustannushinta tai alhaisempi markkina-arvo, pysyvän varaston periaate (ns. 'ijzeren voorraad' -periaate), 'last-in-first-out' (LIFO) -menetelmä), joiden veroseuraamukset poikkeavat toisistaan. Tällainen harkintavalta perustuu siihen, että lainsäätäjä ei pysty laatimaan järjestelmää, jossa kaikki käytännössä esiintyvät tilanteet voitaisiin ottaa riittävästi huomioon. Myöskään täytäntöönpanoviranomaisilla ei ole tähän riittäviä mahdollisuuksia. Tässä yhteydessä voidaan myös viitata yritysverojärjestelmän yrityskokonaisuuksia ja -osia koskevaan järjestelyyn, jota yritys voi tietyin ehdoin soveltaa. Myös riskivaruukseen siirrettävien varojen määrää koskeva järjestelmä on nähtävä tässä valossa. Yritys voi säädettyyn enimmäismäärään asti itse päättää siirrettävien varojen määrän.
- (59) Alankomaiden järjestelmään sisältyy myös säädöksiä, jotka mahdollistavat, että varaus voidaan tietyin ehdoin purkaa nimellisverokannan mukaisesti (joka on alhaisempi kuin tavanomainen verokanta). Alennettua verokantaa (15 prosenttia) sovellettiin esimerkiksi eräisiin elimiin, joita ei lainmuutosten vuoksi voitu enää katsoa sijoituspalvelulaitoksiksi ja joiden perustamasta uudeleensijoitusvarauksesta oli sen vuoksi kannettava vero.
- (60) Lisäksi konsernirahoitusvarauksen viiden vuoden aikarajan mukaiseen purkamiseen (joka voi tapahtua liiketoiminnallisen pakon edessä tai muutoin ja johon sovelletaan 10 prosentin verokantaa) liittyy asianomaisen yrityksen kannalta eräitä haittoja: yritys ei voi enää siirtää varoja riskivaruukseen ja sen on säilytettävä rahoitustoimintansa 'oleellinen luonne' ('substance'). Jos yritys ei halua tai kykene hyväksymään näitä haittoja, varaus on purettava tavanomaista verokantaa soveltaen.

5.3 EY:n perustamissopimuksen 96 ja 97 artikla

- (61) Alankomaiden hallitus katsoo edellä olevien syiden perusteella, että cfa-järjestelmä ei ole EY:n perustamissopimuksen 87 artiklassa tarkoitettu tukitoimenpide. Lisäksi jos jäsenvaltioiden lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten väliset eroavuudet vääristävät kilpailun edellytyksiä yhteismarkkinoilla, voitaisiin soveltaa EY:n perustamissopimuksen 96 artiklan mukaista menettelyä. Siltä osin kuin Spaakin kertomuksessa ⁽¹⁴⁾ erotellaan yleiset ja erityiset vääristymät, cfa-järjestelmä voitaisiin ehkä katsoa yleiseksi vääristymäksi (mutta ei erityiseksi vääristymäksi). Alankomaiden hallituksen mukaan yritysverotukseen sovellettavia menettelysääntöjä koskevia neuvotteluja on pidettävä EY:n perustamissopimuksen 96 artiklan mukaisina jäsenvaltioiden kanssa käytyinä neuvotteluina.

⁽¹³⁾ Ks. suuntaviivojen 14 kohta.

⁽¹⁴⁾ Rapport des chefs des délégations aux ministres des Affaires étrangères, Bryssel 1956, s. 60—61.

- (62) Alankomaat katsoo joka tapauksessa, että EY:n perustamissopimuksen 87 artikla koskee ainoastaan erityisiä vääristymiä ja että sen soveltamisalaa ei voida laajentaa yleisiin toimenpiteisiin.

5.4 Järjestelmä on voimassa olevaa tukea

- (63) Jos cfa-järjestelmää pidetään valtiontukena, Alankomaat katsoo, että järjestelmää on pidettävä menettelyasetuksen 1 artiklan b kohdan viidennen alakohdan mukaisena voimassa olevana tukena. Alankomaiden hallituksen kanta perustuu Belgiassa sovelletun koordinoitikeskuksia koskevan järjestelmän käsittelyyn ja haitallista verokilpailua koskeviin keskusteluihin.
- (64) Komissio katsoi vuonna 1984, että Belgiassa sovellettu koordinoitikeskuksia koskeva järjestelmä⁽¹⁵⁾ ei ollut tukea. Lisäksi komissio katsoi, että järjestelmä oli menettelyasetuksen 1 artiklan b kohdan viidennen alakohdan mukaisesti muuttunut tueksi yhteismarkkinoiden kehityksen johdosta. Alankomaiden hallituksen mukaan onkin perusteltua pitää myös cfa-järjestelmää — joka muistuttaa olennaisesti Belgiassa sovellettua koordinoitikeskuksia koskevaa järjestelmää — voimassa olevana tukena. Molemmat järjestelmät on tarkoitettu kansainvälistä toimintaa harjoittaville yrityksille, joiden toiminta on erittäin liikkuvaa ja siten altista verotuksen vaikutuksille.
- (65) Alankomaiden mukaan sen näkemystä tukevat komission Belgiassa toimivista koordinoitikeskuksista esitettyihin parlamenttikysymyksiin, ja erityisesti Gijs de Vriesin vuonna 1990 esittämään kirjalliseen kysymykseen⁽¹⁶⁾ antamat vastaukset, joista käy ilmi, että Belgiassa toimivia koordinoitikeskuksia koskeva järjestelmä tai muiden jäsenvaltioiden vastaavat järjestelmät eivät komission mielestä kuuluneet valtiontukisääntöjen soveltamisalaan.
- (66) Alankomaiden hallituksen mukaan kyseinen yhteismarkkinoiden kehitys on toteutunut 1990-luvun lopulla. Yhteismarkkinat ovat kehittyneet kyseisenä ajankohtana talous- ja rahaliiton kolmannen vaiheen toteutumisen ja jatkuvan globalistumisen myötä. Jäsenvaltioiden verojärjestelmien ja erityisesti yritysverotuksen välisten eroavuuksien merkitys on tämän vuoksi lisääntynyt. Lisäksi kansainvälistä toimintaa harjoittavat yritykset pyrkivät yhä tehokkaammin minimalisoimaan verotukseen liittyvät kustannukset. Tämä kehitys on johtanut siihen, että muun muassa komissio on esittänyt, että yritysverotuksen osalta olisi toteutettava Euroopan tason toimia.

- (67) Alankomaiden mukaan tämä on johtanut haitallisen verokilpailun estämiseksi tarkoitettujen menettelysääntöjen hyväksymiseen 1 päivänä joulukuuta 1997 osana niin kutsuttua veropakettia. Menettelysääntöissä todetaan nimenomaisesti yhteys EY:n perustamissopimuksen valtiontukisääntöihin. Lisäksi komissio sitoutuu julkaisemaan suuntaviivat, joissa selvennetään yritysten välittömään verotukseen liittyvien valtiontukisääntöjen soveltamista. Kyseinen selvitys sisältyi komission antamaan tiedonantoon. Lisäksi komissio sitoutuu menettelysääntöissä tutkimaan uudelleen jäsenvaltioiden voimassa olevia verojärjestelmiä ja uusia hankkeita sekä arvioimaan niiden yhteensopivuutta EY:n perustamissopimuksen valtiontukisääntöjen kanssa. Alankomaiden hallituksen mukaan komission sitoumus (erityisesti siltä osin kuin se koskee eräiden toimenpiteiden uudelleen tutkimista) perustui osaltaan siihen ajatukseen, että vero-toimenpiteiden arvioiminen uudelleen oli tarpeen yhteismarkkinoiden kehityksestä johtuvien uusien näkökulmien valossa.

5.5 Takaisinperintä

- (68) Jos cfa-järjestelmä Alankomaiden hallituksen kannasta poiketen on katsottava valtiontueksi eikä sitä voida pitää voimassa olevana tukena, on hallituksen mukaan olemassa perusteita, joiden nojalla myönnetty tuki voidaan jättää perimättä takaisin.
- (69) Menettelyasetuksen 14 artiklan mukaan komissio ei vaadi tuen takaisinperimistä, jos tämä on yhteisön lainsäädännön jonkin yleisen periaatteen vastaista. Tässä tapauksessa takaisinperintä olisi perustellun luottamuksen suojaa koskevan yleisen periaatteen vastaista⁽¹⁷⁾. Alankomaat perustaa arvionsa erityisesti julkisasiamiehen asiassa 223/85⁽¹⁸⁾ esittämiin päätelmiin, joissa todetaan, että komission on toimittava viivytyksettä ja päättäväisesti myös ilmoittamatonta tukea koskevissa asioissa.
- (70) Periaate, jonka mukaan komission on toimittava viipymättä, sisältyy myös menettelyasetuksen 10 artiklaan.
- (71) Kuten edellä on jo todettu, komissio esitti 5 päivänä maaliskuuta 1997 päivätyllä kirjeellä⁽¹⁹⁾ Alankomaille tietopyynnön, johon Alankomaat toimitti perusteellisen vastauksen 21 päivänä maaliskuuta 1997 päivätyllä kirjeellä. Komissio otti asian uudelleen esille vasta 12 päivänä helmikuuta 1999 päivätyssä kirjeessä⁽²⁰⁾, jossa se ei millään tavoin viittannut vuonna 1997 käytyyn

⁽¹⁵⁾ XIV kilpailupolitiikkaa koskeva kertomus (1984), s. 271.

⁽¹⁶⁾ Kirjallinen kysymys nro 1735/90 (EYVL C 63, 11.3.1991, s. 37). Ks. myös belgialaisten Euroopan parlamentin jäsenten Radouxin (kirjallinen kysymys nro 2381/82, EYVL C 170, 26.6.1983, s. 9) ja Van Rompuyin (kirjallinen kysymys nro 1817/83, EYVL C 148, 6.6.1984, s. 14) aikaisemmin esittämät kysymykset.

⁽¹⁷⁾ Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä tunnus-tettu periaate: asia 74/74, CNTA v. komissio, tuomio 14.5.1975, Kok. 1975, s. 533; asia 98/78, Racke v. Mainz, tuomio 25.1.1979, Kok. 1979, s. 69.

⁽¹⁸⁾ Ks. alaviite 10.

⁽¹⁹⁾ Maaliskuun 5. päivänä 1997 päiväty kirje D/51112.

⁽²⁰⁾ Helmikuun 12. päivänä 1999 päiväty kirje D/50716.

kirjeenvaihtoon. Alankomaiden hallitus vastasi 30 päivänä huhtikuuta 1999 päivätyllä kirjeellä⁽²¹⁾. EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukainen menettely aloitettiin vasta 11 päivänä heinäkuuta 2001 päivätyllä kirjeellä⁽²²⁾. Alankomaat katsookin, että tälle neljän vuoden viivästykselle ei ole esitettävissä oikeudellisesti päteviä perusteluja, erityisesti sen vuoksi, että cfa-järjestelmää ei ole väliaikana muutettu. Näiden syiden vuoksi Alankomaat katsoo edellä mainitun oikeuskäytännön ja komission vakiintuneen päätöskäytännön⁽²³⁾ perusteella, että liian pitkään kestäneen hallinnollisen menettelyn vuoksi myönnettyä tukea ei ole syytä periä takaisin.

- (72) Alankomaat katsoo lisäksi, että on oikeusvarmuutta koskevan perusvaatimuksen vastaista, että komissio voisi loputtomiin viivyttää toimivaltuuksiensa käyttämisessä⁽²⁴⁾. Alankomaiden parlamentille vuonna 1997 antamassaan vastauksessa, joka koski järjestelmän yhteensoveltuvuutta yhteisön säännösten kanssa, Alankomaiden hallitus nimittäin totesi, että komissio oli pyytänyt asiaa koskevia tietoja ja että sen jälkeen, kun esitettyihin kysymyksiin oli vastattu, komissio ei ollut enää palannut asiaan. Tällä perusteella kyseinen tieto on ollut julkinen. Keväällä 1997 cfa-järjestelmää ei käyttänyt vielä yksikään yritys, koska tätä koskevia päätöksiä ei ollut vielä tehty. Jos komissio olisi silloin toiminut nopeammin ja ilmoittanut epäilyistään, asia olisi käsitelty toisin ja asianomaisille yrityksille mahdollisesti aiheutuva vahinko olisi voitu ehkäistä.
- (73) Alankomaat katsoo, että koska cfa-järjestelmä on osa yhtenäisen kokonaisuuden muodostavaa toimenpidepakettia, jonka tarkoituksena on yhtiöveropohjan keinotekoisien murenemisen ehkäiseminen, komissio on perusteellisesti ottanut tutkimuksensa kohteeksi tämän yhtenäisen paketin yksittäisen osan. Siinäkin tapauksessa, että komissio pystyisi osoittamaan, että eräissä tapauksissa on ollut kyse tiettyjä yrityksiä suosivasta tuesta, tarkasteltavana olevassa asiassa olisi edellä esitettyjen seikkojen perusteella kohtuutonta vaatia myönnetyn tuen perimistä takaisin.

6 ALANKOMAIDEN VIRANOMAISTEN LAUSUNTO ASIANOMAISTEN HUOMAUTUKSISTA

- (74) Asianomaisten huomautuksiin antamassaan vastauksessa Alankomaat huomauttaa, että huomautusten suuri määrä osoittaa asian tärkeyden. Alankomaiden mukaan huomautuksissa esille tuodut näkökannat tukevat sen esittämää kantaa. Lisäksi on kiinnitettävä huomiota kahteen seikkaan.
- (75) Ensinnäkin huomautuksia esittäneiden yritysten monimuotoisuus osoittaa selvästi, että cfa-järjestelmää voivat käyttää kaikki kansainvälistä rahoitustoimintaa harjoittavat yritykset toiminta-alasta riippumatta.

- (76) Toiseksi cfa-järjestelmää on komission 17 päivänä heinäkuuta 2000 päivätyyn kirjeen perusteella pidettävä voimassa olevana tukena siinä tapauksessa, että komissio katsoisi järjestelmän tukitoimenpiteeksi.

7 ARVIOINTI TUESTA

- (77) Komissio vahvistaa kantansa, jonka mukaan cfa-järjestelmä on EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea. Komissio ei voi hyväksyä Alankomaiden ja asianomaisten esittämiä perusteluja. Tämä johtuu seuraavista syistä.
- (78) Ensinnäkään se, että järjestelmä on otettu käyttöön Alankomaista muihin maihin tapahtuvan pääomapaon estämiseksi, ei merkitse sitä, että järjestelmän yhteensopivuutta EY:n perustamissopimuksen kanssa olisi arvioitava yksinomaan 96 ja 97 artiklan perusteella. Tutkittaessa (verotuksellisen tai muun) toimenpiteen yhteensopivuutta valtiontukea koskevien säännösten kanssa arvioidaan toimenpiteen vaikutuksia eikä sille asetettuja tavoitteita. Jos toimenpide täyttää kaikki EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaiset neljä arviointiperustetta, se on tukea ja siihen sovelletaan 88 artiklan määräyksiä. Komissio on seuraavassa esitetyn tutkimuksensa perusteella tullut siihen tulokseen, että kyseinen toimenpide täyttää kaikki neljä arviointiperustetta.

7.1 Etu yrityksille

- (79) Ensinnäkin toimenpiteen on tuotava etua, joka keventää yritysten taloutta yleensä rasittavia kustannuksia. Kuten tiedonannon 9 kohdassa esitetään, etu voi koostua yrityksen verotuksen keventämisestä kirjaamalla varauksia taseeseen.
- (80) Koska riskivaraus on veroton varaus, sen avulla voidaan keventää verorasitusta välittömästi. Tämä veronkevennys voi olla huomattava, ja jopa 80 prosenttia konsernin rahoitustoiminnan verotettavasta voitosta voidaan vähentää verotuksessa. Tämä huomattava ja välitön veronkevennys antaa sekä järjestelmästä suoraan hyötyville yrityksille että konserneille, joihin ne kuuluvat, EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua taloudellista etua. Tämä etu muodostuu varauksen siirretystä määrästä kannettavan veron maksamisen lykkääntymisestä. Eräissä tapauksissa näistä määristä kannetaan alhaisempaa veroa tai ne jätetään kokonaan verottamatta.
- (81) Riskivaraksesta vapautetuista varoista olisi tavallisesti kannettava täysi yhtiövero, joka Alankomaissa on tällä hetkellä 35 prosenttia. Näin ei kuitenkaan aina tapahdu. Ensinnäkin riskivaraksesta vapautettuihin varoihin sovelletaan tietyin edellytyksin 10 prosentin verokantaa. Toisaalta yhtiöiden omistusosuuksien hankinta oikeuttaa vapauttamaan varoja ilman välitöntä verotusta. Jos

⁽²¹⁾ Nro 9596.

⁽²²⁾ Viitenumero D/289741.

⁽²³⁾ Ks. erityisesti päätös nro 92/329/ETY ja 2001/168/EHTY.

⁽²⁴⁾ Asia 48/69, ICI v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 14.7.1972, Kok. 1972, s. 619, kohta 49.

viranomaisten mielestä on kysymys poikkeuksellisesta riskistä, voidaan riskivaruudesta tehtävä vähennys nostaa tapauksesta riippuen 50—100 prosenttiin. Sen vastapainona vähennetään vastaavasti yrityksen taseeseen kirjattuja määriä. Tämän mekanismin avulla yrityksen verorasitusta voidaan keventää välittömästi ilman, että varauksella katettu riski tosiasiallisesti toteutuu. Vaikka verotuloja menetetäänkin hankitun omaisuuden mahdollisen realisoinnin tai myynnin yhteydessä vähemmän, jos taseeseen kirjatun omaisuuden arvosta vähennetään sen hankintaan varauksesta käytetty määrä, kyseisen omaisuuden realisointi on epävarma, joissakin tapauksissa jopa täysin hypoteettinen tekijä. Tämän edun verotukselliseksi kompensoinnille ei nimittäin aseteta minkäänlaista määräaika.

- (82) Komissio ei yhdy kantaan, jonka mukaan cfa-järjestelmästä ei aiheudu minkäänlaista etua kansainvälistä toimintaa harjoittaville yrityksille, kun järjestelmää verrataan muiden maiden kansainvälisen konsernirahoitustoiminnan alalla soveltamiin järjestelmiin. Valtiontukea tutkittaessa etua on nimittäin arvioitava yksinomaan kansallisella tasolla. Tässä tapauksessa arviointi on tehtävä suhteessa järjestelmän tiukkojen soveltamishotujen vuoksi cfa-järjestelmän ulkopuolelle jääneisiin alankomaalaisiin yrityksiin. Se, että cfa-järjestelmä olisi epäedullisempi kuin Alankomaiden ulkopuolella sovellettavat järjestelmät, ei ole siten tässä tapauksessa relevanttia.
- (83) Näin ollen komissio katsoo, että riskivaruksen perustaminen tarjoaa etua, joka muodostuu veron maksamisen lykkääntymisestä määräämättömäksi ajaksi. Lisäksi myös se seikka, että eräisiin varauksen käyttötapoihin sovelletaan alennettua verokantaa, merkitsee EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua etua sekä asianomaisille yrityksille että konserneille, joihin ne kuuluvat.

7.2 Valtion varojen käyttö

- (84) Toisena kriteerinä on, että etuuden on oltava valtion varoista myönnetty. Tarkasteltavana olevassa tapauksessa komissio katsoo, että tuki myönnetään valtion varoista, koska myönnetty veronalennus, toteutuipa se veron maksamisen lykkäytymisen tai alennetun verokannan muodossa, johtaa valtion tulojen vähentymiseen. Sekä Alankomaat että asianomaiset ovat esittäneet, että toimenpide ei ole johtanut valtion varojen menettämiseen. Sitä vastoin se on pysäyttänyt yritysten siirtymisen Alankomaiden ulkopuolelle ja myötävaikuttanut yritysten palaamiseen takaisin Alankomaihin tai sijoittautumiseen sinne, minkä johdosta veronkevennyksistä aiheutuva tulojen vähentyminen on korvautunut. Komissio ei voi yhtyä tähän kustannus-hyötyanalyysiin perustuvaan tarkastelutapaan. Sen seikan perusteella, että tulojen vähentyminen voidaan jälkikäteen korvata toimenpiteen johdosta lisääntyneellä verovelvollisten

määrällä, ei voida päätellä, että tukea ei ole myönnetty valtion varoista. Toimenpiteen tukiluonne pitää arvioida tapauskohtaisesti etua saavan yrityksen tasolla tiettyinä hetkenä sen toteamiseksi, saavatko tietyt yritykset valtiolta enemmän tukea tai osallistuvatko ne vähemmän julkisten hyödykkeiden ja palvelujen rahoitukseen. Muutoin tuen kaikki muodot olisivat perusteltuja, mikäli tuen avulla kannustettaisiin yritystä sijoittautumaan jäsenvaltioon, mahdollistettaisiin yrityksen tulevien verotettavien tulojen kasvattaminen tai rohkaistaisiin yritystä pysymään maassa.

7.3 Vaikutus kilpailuun ja jäsenvaltioiden väliseen kauppaan

- (85) Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön⁽²⁵⁾ mukaan ja kuten edellä mainitun tiedonannon 11 kohdassa on huomautettu, ”jo pelkästään se, että tuki vahvistaa kyseisen yrityksen asemaa jäsenvaltioiden välisessä kaupassa muihin, kilpaileviin yrityksiin nähden, riittää perusteeksi sille, että tuen katsotaan vaikuttavan yhteisön sisäisillä markkinoilla. Erityisten etujen myöntäminen näille yrityksille, jotka ovat sijoittautuneet vähintään neljään maahan tai kahteen maanosaan, vahvistaa niiden taloudellista asemaa. Lisäksi komissio toteaa, että järjestelmä vaikuttaa kilpailuun ja jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, koska se on — kuten myös Alankomaat ja asianomaiset painottavat — kaikkien taloudellisten toiminta-alojen käytettävissä ja siten myös sellaisten alojen, joilla käydään tiivistä jäsenvaltioiden välistä kauppaa.

7.4 Valikoivuus

- (86) Toimenpiteen on oltava erityinen tai valikoiva siinä suhteessa, että se suosii ”jotakin yritystä tai tuotannon-alaa”.
- (87) Ensinnäkään se seikka, että järjestelmä ei ole asianomaisten yritysten toimialan, kansallisuuden tai koon suhteen valikoiva, ei riitä osoittamaan, että cfa-järjestelmä olisi yleinen toimenpide. Koska cfa-järjestelmä koskee ainoastaan sellaisten kansainvälistä toimintaa harjoittavien konsernien rahoitustoimintaa, jotka toimivat vähintään neljässä maassa tai kahdessa maanosassa, voidaan perustellusti todeta, että tuen valikoivuuskriteeri täyttyy. Kuten tiedoksiannon 20 kohdassa esitetään, eräät veroetuudet rajoittuvat koskemaan vain tiettyä osaa yritysten toiminnasta, erityisesti konsernin sisäisiä palveluja. Jos etuudet suosivat joitakin yrityksiä tai tuotannonaloja, ne voivat olla valtiontukea. Cfa-järjestelmä koskee ainoastaan konsernin sisäisiä rahoitustoimintoja, minkä lisäksi ainoastaan osa näistä toiminnoista kuuluu järjestelmän piiriin.

⁽²⁵⁾ Asia 730/79, Philip Morris v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 17.9.1980, Kok. 1980, s. 2671.

(88) Järjestelmän soveltamisalaan mahdollisesti kuuluville yrityksille asetetaan nimittäin lisäehtoja. Siten järjestelmää voidaan soveltaa ainoastaan rahoitustoimintoihin, joita harjoitetaan itsenäisesti Alankomaista käsin. Lisäksi enintään 10 prosenttia koko rahoitustoiminnasta voi kohdistua alankomaalaisiin konserniyhtiöihin. Nämä vaatimukset vahvistavat Alankomaiden viranomaisten ilmoittaman tavoitteen, jonka mukaan järjestelmä on tarkoitettu monikansallisille konserneille, joiden rahoitustoiminnan keskus on Alankomaissa, mutta joiden rahoitustoimintaa harjoitetaan pääasiassa konsernin ulkomailla sijaitsevien yksiköiden avulla. Järjestelmä on siten valikoiva jo sen vuoksi, ettei se koske pääasiassa Alankomaissa toimivia konserneja eikä sellaisia monikansallisia yrityksiä, jotka toimivat vähemmässä kuin neljässä maassa. Lisäksi järjestelmän tavoitteena on, kuten Alankomaiden hallitus on korostanut, pysäyttää monikansallisten rahoitustoimintojen siirtäminen ulkomaille ja edistää näiden toimintojen palauttamista Alankomaihin. Toimenpide oli siten alusta alkaen tarkoitettu rajatulle joukolle yrityksiä.

(89) Ei voida myöskään hyväksyä perustelua, jonka mukaan järjestelmä on yleinen toimenpide, koska se on verrattavissa riskivarausten muodostamista koskeviin muihin Alankomaiden verosääntöihin sekä harmaan talouden torjumiseksi tarkoitettuun Italian verojärjestelmään. Näiden toimenpiteiden erityispiirteet poikkeavat nimittäin cfa-järjestelmästä. Italian järjestelmän osalta komissio korostaa, että sitä voivat käyttää kaikki yritykset riippumatta siitä, mitä toimintaa ne harjoittavat ja missä, sekä siitä, harjoittavatko ne toimintaansa itsenäisesti tai osana konsernia taikka kansallisella tai kansainvälisellä tasolla.

(90) Lisäksi on syytä huomauttaa, että edellä mainitut edut, jotka voivat johtaa verotuksen huomattavaan keventämiseen, koskevat vain erittäin rajoitettua joukkoa yrityksiä (yhteensä 87:ää yritystä). On selvää, että näiden yritysten määrä on erittäin pieni verrattuna yhtiöveron alaisten yritysten kokonaismäärään⁽²⁶⁾. Vaikka lisäksi katsottaisiinkin, että määrää olisi verrattava monikansallisten yritysten kokonaismäärään Alankomaissa, on syytä huomauttaa, että ainoastaan pieni osa näistä konserneista täyttää cfa-järjestelmässä asetetut ehdot niiden kansainväliseen toimintaan liittyvien riskien luonteesta ja suuruudesta riippumatta.

Oikeutus verojärjestelmän luonteen tai rakenteen perusteella

(91) Kuten tiedoksiannon 23 kohdassa todetaan, ”joidenkin toimenpiteiden eriytyneisyys ei välttämättä aiheuta niiden katsomista valtiontuiksi”. Tuelta näytettävät toimenpiteet voivat olla perusteltavissa järjestelmän luonteella tai taloudellisella rakenteella. Koska tarkasteltavana olevassa tapauksessa on kysymys tiettyyn toimintaan liit-

tyvien riskien kattamiseksi tarkoitetun varauksen muodostamisesta, Alankomaiden viranomaiset ovat esittäneet seuraavat perustelut.

(92) Ensinnäkin kansainvälisiin rahoitustoimiin liittyy erityisiä riskejä kansallisiin toimiin verrattuna. Viimeksi mainittuihin liittyvät poliittiset ja kaupalliset riskit ovat vähäisempiä ja helpommin ennustettavissa. Lisäksi riskivaraukseen tehtävien lisäysten on Alankomaiden viranomaisten mukaan oltava oikeassa suhteessa todellisiin riskeihin.

(93) Komissio myöntää menettelyn yhteydessä esitettyjen perustelujen pohjalta, että riskivaraukseen siirrettyillä määrillä voidaan kattaa erittäin todellisia riskejä. Tämä käy ilmi siitä, että useat asianosaiset ovat ilmoittaneet komissiolle vapauttaneensa riskivarauksesta varoja sen jälkeen, kun tietyt riskit olivat tosiasiallisesti toteutuneet. Se seikka, että varaus on ainakin joissakin tapauksissa perusteltu kirjanpidolliselta ja taloudelliselta kannalta, ei kuitenkaan merkitse, että varauksen käyttömahdollisuuden rajoittaminen ainoastaan tiettyihin yrityksiin olisi perusteltua.

(94) Komissio ei voi yhtyä perusteluun, jonka mukaan neljässä maassa tai kahdessa maanosassa toimintaa koskeva vähimmäisvaatimus on tarkoitettu ainoastaan objektiiviseksi kriteeriksi, jonka perusteella voidaan arvioida, täyttyvätkö järjestelmän perusedellytykset. Tämä johtuu siitä, että vaikka verojärjestelmässä onkin järkevää asettaa tiettyjä enimmäis- tai vähimmäisarvoja, joiden tarkoituksena on varmistaa järjestelmän moitteeton toiminta, nämä raja-arvot eivät saa johtaa kohtuuttomiin vaatimuksiin, jotka eivät ole oikeassa suhteessa asetettuun tavoitteeseen. Ainoastaan kolmessa maassa tai yhdessä maanosassa toimiviin konserneihin ei objektiivisesti arvioiden kohdistu vähemmän kansainvälisen rahoitustoiminnan riskejä. Sitä vastoin on selvää, että sellaisten yritysten määrä, jotka eivät täytä cfa-järjestelmän vaatimuksia, on huomattavasti suurempi kuin nämä vaatimukset täyttävien yritysten määrä. Edellä olevan ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa Alava⁽²⁷⁾ antaman tuomion perusteella ei ole osoitettu, että toimenpide on oikeutettu Alankomaiden verojärjestelmän luonteen tai rakenteen perusteella. Valtiontuen myöntämistä rajatulle joukolle yrityksiä ei voida perustella yhtiöveropohjan keinotekoisien murenmisen estämisellä tai sillä, että Alankomaissa harjoitetavan konsernirahoitustoiminnan kilpailukyky oli riittämätön ennen vuotta 1997. Tämä vahvistettiin erityisesti yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 173/73⁽²⁸⁾ antamassa tuomiossa.

(95) Kuten edellä todettiin, järjestelmän nimenomaisena tavoitteena on edistää suurten monikansallisten konsernien rahoitustoimintojen palauttamista Alankomaihin. Tämä on talouspoliittinen eikä verojärjestelmän luonteeseen erottamattomasti kuuluva tavoite.

⁽²⁶⁾ Alankomaissa on yhteensä 555 000 yritystä (Euroopan pk-yritysten seurantakeskuksen kertomuksen nro 2/2002 mukaan).

⁽²⁷⁾ Asia T-346/99, tuomio 23.10.2002, Kok. 2002, s. II-4259, 58—63 kohta.

⁽²⁸⁾ Asia 173/73, Italia v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 2.7.1974, Kok. 1974, s. 709, 22—33 kohta.

- (96) Vaikka Alankomaiden ja asianomaisten huomautusten perusteella on osoittautunut, että riskivaraukseen tehtävät lisäykset oli tosiasiallisesti tarkoitettu riskien kattamiseksi, ei kuitenkaan ole osoitettu, että 80 prosenttiin tuensajärityksen kansainvälisen rahoitustoiminnan nettovoitosta ja 80 prosenttiin yrityksen koko toiminnan voitosta asetetut enimmäismäärät olisivat kaikissa tapauksissa olleet oikeassa suhteessa todellisiin riskeihin. Riskivaraukseen voidaan tehdä lisäyksiä, kun riskin olemassaolo pystytään osoittamaan. Riskin suuruutta ei kuitenkaan tarvitse millään tavoin osoittaa. Ainoa rajoitus on määräys siitä, että riskivaraukseen voidaan siirtää enintään 80 prosenttia kansainvälisen rahoitustoiminnan voitosta.
- (97) Riskivaraus on tarkoitettu kansainväliseen rahoitustoimintaan liittyvien riskien kattamiseksi. Tältä pohjalta varojen vapauttaminen riskivarauksesta alankomaalaisen tai ulkomaisen yhtiön hankkimiseksi sekä siihen sovellettava tilapäinen verovapautus eivät sovi yhteen riskivarausten muodostamiselle yleisesti esitettyjen perustelujen kanssa, vaan noudattavat pikemminkin yritysostoihin tarkoitettua tukijärjestelmän logiikkaa. Yritystojen yhteydessä toteutuvat veronkevennykset korvautuvat nimittäin ainoastaan, jos kyseiset yritykset myydään edelleen tai ne asetetaan selvitystilaan. Se, kannetaanko tällaisessa tilanteessa veroa, ei riipu katetun riskin tosiasiallisesta toteutumisesta, vaan cfa-järjestelmään kuuluvan yrityksen päätöksestä.
- (98) Lisäksi komissio katsoo omaksumansa periaatteen mukaisesti, että järjestelmässä asetetuista enimmäis- ja vähimmäismääristä riippumatta konsernin sisäisten rahoitustoimintojen verokohtelu ei saa poiketa etuyhteydettömien yritysten välisen rahoitustoimintojen verokohtelusta. Siltä osin kuin järjestelmän tärkeimmäksi perusteluksi on menettelyssä esitetty se, että nämä toiminnot ovat Alankomaissa epäedullisessa asemassa eräisiin muihin verojärjestelmiin verrattuna, komissio katsoo, että tämä perustelu ei liity Alankomaiden verojärjestelmän toimintalogiikkaan, vaan pikemminkin talouspoliittisiin tavoitteisiin.

7.5 Järjestelmän katsominen sääntöjenvastaiseksi tueksi

- (99) Sekä Alankomaat että asianomaiset ovat esittäneet, että cfa-järjestelmä olisi katsottava voimassa olevaksi tueksi erityisesti sen vuoksi, että se muistuttaa Belgiassa sovellettua koordinoitikeskuksia koskevaa järjestelmää, jonka osalta komissio totesi vuonna 1984, ettei järjestelmää voitu katsoa tueksi. Tässä yhteydessä on tiettyjä asioita syytä erottaa toisistaan.
- (100) Ensinnäkin todettakoon, että tuen käsite on luonteeltaan objektiivinen, eikä komissiolla ole sen osalta harkintavaltaa. Yhteisöjen tuomioistuin⁽²⁹⁾ on myös todennut, ettei komissiolla ole minkäänlaista liikkumavaraa sen arvioinnissa, onko tietty toimenpide voimassa olevaa tukea. Tarkasteltavana olevassa tapauksessa on osoitettu,

että Alankomaiden soveltamasta järjestelmästä ei ole ilmoitettu komissiolle ennen sen täytäntöönpanoa ja että Alankomaiden komission pyynnöstä maaliskuussa 1997 toimittamia tietoja ei voida katsoa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuksi ilmoitukseksi.

- (101) Toiseksi on syytä todeta Belgiassa toimivia koordinoitikeskuksia koskevan järjestelmän (johon Alankomaat ja asianomaiset perusteluissaan viittaavat) osalta, että vaikka vuonna 1984 onkin annettu päätös, jonka mukaan järjestelmää ei katsota tueksi, tämä päätös koskee ainoastaan Belgiassa sovellettua järjestelmää, sillä se on osoitettu yksinomaan Belgialle. Vaikka näillä järjestelmillä on tiettyjä yhteisiä piirteitä, ne eivät ole identtisiä. Tämä johtuu erityisesti käytetystä tekniikasta ja myönnettyjen etujen muodosta.
- (102) Cfa-järjestelmää ei voida myöskään pitää menettelyasetuksen 1 artiklan b kohdan viidennen alakohdan mukaisena voimassa olevana tukena, koska toimenpide sisälsi kaikki valtiontuen käsitteeseen liittyvät tekijät sen käyttöönottohetkestä alkaen. Ei ole myöskään todistettu, missä määrin yhteismarkkinat ovat kehittyneet. Vaikka talous- ja rahaliiton kolmannen vaiheen toteutuminen ja jatkuva globalistuminen ovatkin tosiasiallisia ja huomattavia tapahtumia, ne ovat osa jatkuvia prosesseja, jotka käynnistettiin jo kauan ennen cfa-järjestelmän hyväksymistä. Talous- ja rahaliiton kolmas vaihe saattaa päätökseen 1970-luvulla käynnistetyt ponnistelut valuuttakurssipolitiikan koordinoimiseksi. Globalistuminen on puolestaan seurausta pian toisen maailmansodan jälkeen tehdyn GATTin kauppasopimuksen⁽³⁰⁾ monenvälisestä luonteesta. Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien on asiassa Alava⁽³¹⁾ antamassaan tuomiossa todennut, edellä mainittu komission tiedonanto perustuu suurimmalta osaltaan yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytäntöön, ja siinä ainoastaan selvennetään EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamista verotuksellisiin toimenpiteisiin. Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on korostanut asiassa Gibraltar v. komissio⁽³²⁾ antamassaan tuomiossa, siinäkin tapauksessa, että oletettaisiin komission päätöksentekokäytännön muuttuneen, kysymys viranomaistoimenpiteen luonteesta voimassa olevana tai uutena tukena ei voi riippua komission subjektiivisesta arviosta, vaan siihen on vastattava täysin komission aikaisemmasta hallintokäytännöstä riippumatta.

7.6 Arviointi tuen soveltuvuudesta yhteismarkkinoille

- (103) Koska kyseinen verojärjestelmä on EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaista valtiontukea, sen mahdollista soveltuvuutta yhteismarkkinoille on tutkittava perustamissopimuksen 87 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisten poikkeusten perusteella.

⁽²⁹⁾ Asia C-295/97, Piaggio, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 17.6.1999, Kok. 1999, s. I-3735, 44 kohta ja seuraavat kohdat.

⁽³⁰⁾ Tullitariffeja ja kauppaa koskeva yleissopimus.

⁽³¹⁾ 83 ja 84 kohta.

⁽³²⁾ Yhdistetyt asiat T-195/01 ja T-207/01, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 30.4.2002, Kok. 2002, s. II-2309, 121 kohta.

- (104) EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan mukaisia poikkeuksia, jotka koskevat yksittäisille kuluttajille myönnettävää sosiaalista tukea, luonnonmullistusten tai muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttaman vahingon korvaamiseksi myönnettävää tukea ja Saksan eräille alueille myönnettävää tukea, ei voida soveltaa tarkasteltavana olevassa tapauksessa.
- (105) EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaista poikkeusta, joka koskee mahdollisuutta hyväksyä tukitoimia taloudellisen kehityksen edistämiseksi alueille, joilla elintaso on poikkeuksellisen alhainen tai joilla vajaatyöllisyys on vakava ongelma, ei voida soveltaa kyseisessä tapauksessa, koska mikään Alankomaiden alue ei kuulu tämän säännöksen soveltamisalaan. Sama koskee 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaista poikkeusta, jonka perusteella sallitaan tuki tietyn talousalueen kehityksen edistämiseen, sillä tarkasteltavana oleva järjestelmä koskee myös tämän poikkeuksen soveltamisalan ulkopuolella olevia alueita.
- (106) Riskivarausta koskeva verojärjestelmä ei ole myöskään 87 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisen poikkeuksen soveltamisalaan kuuluva Euroopan yhteistä etua koskeva tärkeä hanke eikä sitä ole tarkoitettu kulttuurin ja kulttuuriperinnön edistämiseen, minkä vuoksi siihen ei voida soveltaa 87 artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaista poikkeusta.
- (107) Tämän vuoksi on tutkittava, voidaanko kyseiseen järjestelmään soveltaa EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määrättyä poikkeusta, jonka perusteella sallitaan tuki tietyn taloudellisen toiminnan edistämiseen, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kannalta ristiriitaisella tavalla.
- (108) Riskivaruksen perustamiseen ja sen vapaaehtoiseen purkamiseen liittyvät veroetuudet eivät liity investointien toteuttamiseen, työpaikkojen luomiseen tai erityisiin hankkeisiin. Ne vähentävät ainoastaan yritysten kiinteitä kustannuksia, minkä vuoksi ne voidaan katsoa toimintatueksi. Komissio katsookin, että kyseiset edut voivat muuttaa kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kannalta ristiriitaisella tavalla eikä niihin siten voida soveltaa EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaista poikkeusta.
- (109) Komissio toteaa sen tuen osalta, joka toteutuu vapauttaessa varoja riskivaruksesta alankomaalaisen tai ulkomaisen yhtiön hankkimiseksi, että kyseisen tuen on normaalisti rajoitettava tukialueille tai pk-yrityksille suunnattuun tukeen ja tukikelpoisin investointeihin, jollaisiksi katsotaan alkuinvestoinnit⁽³³⁾. Näiden toimenpiteiden tuki-intensiteetin on lisäksi oltava komission hyväksymän tason mukainen. Komissio toteaa, että tutkittu toimenpide ei sisällä minkäänlaisia määräyksiä tuen kohdealueista, suurten yritysten sulkemisesta tuen ulkopuolelle, tukikelpoisista kustannuksista tai tuki-

intensiteettiä koskevista rajoituksista. Lisäksi veronalennus myönnetään välittömästi investoinnin suorittamisen jälkeen, eikä lopullinen määrä ole etukäteen laskettavissa. Tämän vuoksi toimenpiteeseen voi sisältyä toimintatukea, johon edellä mainitun mukaisesti ei voida soveltaa EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaista poikkeusta.

- (110) Koska kyseiseen järjestelmään ei voida soveltaa mitään EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan mukaisista poikkeuksista, se on yhteismarkkinoille soveltumaton.

7.7 Perusteltu luottamus

- (111) Asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohdassa säädetään, että ”komissio ei saa vaatia tuen takaisinperimistä, jos tämä olisi yhteisön lainsäädännön jonkin yleisen periaatteen vastaista”. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön ja komission päätöksentekokäytännön mukaan tuen takaisinperimistä koskeva vaatimus on yhteisön lainsäädännön jonkin yleisen periaatteen vastainen, jos komission toiminta on herättänyt tuensajassa perustellun luottamuksen siihen, että kyseinen tuki on myönnetty yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

Yhteisöjen tuomioistuin on todennut asiassa Van den Bergh en Jurgens⁽³⁴⁾ antamassaan tuomiossa, että ”tuomioistuin on katsonut johdonmukaisesti, että elinkeinonharjoittaja, jossa jokin elin on saanut aikaan perustellun luottamuksen, voi vedota luottamuksen suojan periaatteeseen. Toisaalta jos harkitseva ja arvostelukykyinen elinkeinonharjoittaja on voinut aavistaa etuihinsa vaikuttavan yhteisön toimenpiteen käyttöönoton, hän ei voi vedota kyseiseen periaatteeseen, jos toimenpide otetaan käyttöön”.

Tarkasteltavana olevan tapauksen osalta komissio toteaa, että vaikka Belgiassa ja Alankomaissa sovelletut järjestelmät eivät olekaan täysin identtisiä, cfa-järjestelmä kuitenkin muistuttaa Belgiassa 30 päivänä joulukuuta 1982 annetulla asetuksella N:o 187 käyttöön otettua koordinoitikeskusten verokohtelua koskevaa järjestelmää. Molemmat järjestelmät liittyvät saman toimijaryhmän puitteissa harjoitettavaan toimintaan, ja useat cfa-järjestelmän tuensaajista olivat aikaisemmin hyötyneet Belgiassa sovelletusta koordinoitikeskuksista koskevasta järjestelmästä. Komissio katsoi 2 päivänä toukokuuta 1984 tekemässään päätöksessä, että Belgian soveltama järjestelmä ei ole ETY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea. Vaikka tätä päätöstä ei julkaistu, on syytä todeta (kuten myös Alankomaat ja asianomaiset ovat painottaneet), että sekä XIV kilpailukertomuksessa että parlamentin jäsenelle annettussa komission vastauksessa⁽³⁵⁾ todettiin, että komissio ei vastustanut Belgiassa sovellettua koordinoitikeskuksista koskevaa järjestelmää.

⁽³³⁾ Ks. alkuinvestointien määritelmän osalta alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen 4.4 kohta (EYVL C 74, 10.3.1998, s. 9).

⁽³⁴⁾ Asia 265/85, Van den Bergh en Jurgens v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 11.3.1987, Kok. 1987, s. 1155, 44 kohta.

⁽³⁵⁾ Ks. alaviite 16.

(112) Tässä yhteydessä komissio toteaa, että sen päätös Belgiassa sovelletusta koordinoitikeskuksia koskevasta järjestelmästä on tehty ennen cfa-järjestelmän voimaantuloa. Lisäksi se huomauttaa, että kaikki cfa-järjestelmän tuensaajat oli hyväksytty järjestelmään ennen kuin komissio 11 päivänä heinäkuuta 2001 päätti muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta. Komissio hyväksyy tämän vuoksi Alankomaiden ja asianomaisten esittämät perustelut, jotka koskevat järjestelmän edunsaajien tuntemaa perusteltua luottamusta, eikä se siten vaadi myönnetyn tuen perimistä takaisin.

8 SIIRTYMÄVAIHEEN TARPEELLISUUS

(113) Alankomaat ilmoitti 3 päivänä lokakuuta 2002 päivätyllä kirjeellä komissiolle, että komission olisi perusteltu luottamus ja hankittujen oikeuksien kunnioittaminen huomioonottaen sallittava, että cfa-järjestelmää tällä hetkellä käyttävät yritykset voivat hyötyä järjestelmästä niiden hyväksymisen yhteydessä määritetyn kauden loppuun asti. Komissio katsoo, että tältä osin on otettava huomioon kaksi näkökohtaa. Ensinnäkin se, mitä on tehtävä cfa-järjestelmän mukaisesti jo muodostetuille varauksille. Toiseksi se, voivatko yritykset lopullisen päätöksen antamisen jälkeen vielä käyttää järjestelmää uusien varausten muodostamiseksi.

(114) Ensinnäkin todettakoon, että järjestelmän edunsaajat voivat kyseisten varausten muodostamiseen liittyen vedota perusteltuun luottamukseen. Varauksiin siirrettyjen määrien katsotaan olevan tarkoitettu kattamaan rahoitustoimintaan liittyviä riskejä. Mahdollisten riskien luonteesta riippumatta on osoittautunut, että päätökset siirtää varoja varaukseen ovat perustuneet arbitraasiin ja että ne sopivat edunsaajayritysten pitkän aikavälin liikestrategiaan. Komissio toteaa, että vaikka varauksen käytön edut voidaankin jakaa pitemmälle aikavälille, kyseiset edut johtuvat varauksen perustamisesta. Tämän vuoksi voidaan todeta, että varauksessa tosiasiallisesti oleviin määriin liittyvät edut on periaatteessa hankittu perustellun luottamuksen perusteella. Kyseisessä tapauksessa ei siten voida vaatia, että riskivarauksessa olevista varoista kannetaan välittömästi yhtiövero tavanomaisen verokannan mukaisesti. Varauksiin siirrettyjä määriä voidaan tämän vuoksi käyttää voimassa olevan Alankomaiden lainsäädännön ja siinä säädettyjen etujen mukaisesti.

(115) Uusien varausten muodostamisen osalta komissio katsoo periaatteessa, että yritykset eivät voi enää vedota perustellun luottamuksen tai oikeusvarmuuden periaatteisiin sen jälkeen, kun asiassa on tehty lopullinen päätös, jossa järjestelmä on katsottu sääntöjenvastaiseksi tueksi. On selvää, ettei perusteltuun luottamukseen voida enää vedota sellaisen kohtuullisen määräajan jälkeen, joka antaa jäsenvaltiolle ja asianomaisille yrityksille riittävästi aikaa sopeutua uuteen tilanteeseen. Komissio on katsonut kyseisessä tapauksessa kuitenkin asianmukaiseksi ottaa seuraavat tekijät huomioon.

(116) Ensinnäkin komissio ottaa huomioon sen tilanteen, jonka yhteydessä aloitettua menettelyä on tarkasteltava. Menettely täydentää jäsenvaltioiden aloittamaa työskentelyä haitallisen verokilpailun torjumiseksi tarkoitettujen menettelysääntöjen laatimiseksi. Tämän lisäksi on otettava huomioon jäsenvaltioiden edistymisen lopullisen tavoitteen, eli haitallisen verokilpailun poistamisen, toteuttamisessa. Tämän vuoksi niitä kilpailua vääristäviä vaikutuksia, joita järjestelmän säilyttäminen vuoteen 2010 asti aiheuttaa, on verrattava yhteisön tasolla saavutettuun edistymiseen haitallisen verokilpailun torjumista koskevan tavoitteen toteuttamisessa.

(117) Toiseksi järjestelmän edunsaajien määrä tulee vuoteen 2010 mennessä asteittain vähenemään, kuten Alankomaat on 3 päivänä lokakuuta 2002 päivätyssä kirjeessään todennut. Alankomaiden viranomaiset ovat nimittäin joulukuussa 2002 ilmoittaneet, että järjestelmän soveltamista koskevia uusia hakemuksia ei enää oteta käsiteltäväksi. Edunsaajien määrä vähenee tämän vuoksi asteittain. Koska Alankomaat on lupautunut olemaan jatkamatta järjestelmää vuoden 2010 jälkeen, on todennäköistä, että suurin osa edunsaajista käyttää omalta kohdaltaan jäljellä olevan järjestelmän soveltamisen hyödykseen jo muodostettujen varausten purkamiseksi. Järjestelmän ilmoitetun lakkauttamisen huomioonottaen komissio katsoo, että cfa-järjestelmän tuensaajayritysten toiminta tulee keskittymään pääasiassa varausten käyttämiseen eikä niinkään uusien varausten muodostamiseen.

(118) Komissio katsoo nämä erityisolosuhteet huomioonottaen, että yritykset, jotka menettelyn aloittamisajankohdalla saattoivat hyötyä cfa-järjestelmän eduista, voivat jatkaa uusien varausten muodostamista ja olemassa olevien varausten käyttöä voimassa olevan cfa-järjestelmän soveltamissääntöjen mukaisesti jo hyväksyttyjen päätösten voimassaoloajan ja enintään 31 päivään joulukuuta 2010.

9 PÄÄTELMÄT

(119) Komissio toteaa, että Alankomaat on toteuttanut kyseisen tukijärjestelmän sääntöjenvastaisesti ja rikkonut siten EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohtaa. Se toteaa, että cfa-järjestelmä on yhteismarkkinoille soveltumaton. Tuensaajien tunteman perustellun luottamuksen ja edellä kuvailtujen erityisolosuhteiden vuoksi myönnettyä tukea ei ole kuitenkaan syytä periä takaisin, ja järjestelmä voidaan pitää voimassa enintään 31 päivään joulukuuta 2010,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tukijärjestelmä, jonka Alankomaat on toteuttanut vuodelta 1969 peräisin olevan yritysten tuloverolain 15 §:n b momentin mukaisesti ja joka on otettu käyttöön 13 päivänä joulukuuta 1996 annetulla lailla, ei sovellu yhteismarkkinoille.

2 artikla

Alankomaiden on lakkautettava 1 artiklassa tarkoitettu järjestelmä. Yritykset, jotka 11 päivänä heinäkuuta 2001 kuuluivat järjestelmän soveltamisalaan, voivat käyttää sitä hyväkseen Alankomaiden veroviranomaisten niiden osalta hyväksymän kymmenen vuoden voimassaoloajan loppuun saakka. Järjestelmän soveltaminen päättyy joka tapauksessa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010.

3 artikla

Alankomaiden on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta sen noudattamiseksi toteuttamansa toimenpiteet.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu Alankomaiden kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 17 päivänä helmikuuta 2003.

Komission puolesta

Mario MONTI

Komission jäsen